

மலலகை

MALLIKAI PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: லாமினிக் ஜீவா

75 சதம்
MAY 1978

XX கலை இலக்கிய மாத இதழ்

எஸ். பொ.

பல்வேறு இலக்கியத் துறைகளில் ஆற்றலும் கற்பனை வளமும், சொல்லாட்சித் திறனும் உள்ள எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்களை இந்த நாடே நன்கறியும்!

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தனது தனித்துவ முத்திரையைத் தனது ஆக்கங்கள் மூலம் பதித்து வைத்திருக்கும் எஸ். பொ. பிரச்சினைக்குரிய மனிதராகவே இலக்கிய வட்டாரத்தினரால் மதிக்கப்பட்டு வருபவராவார்.

சில சமயங்களில் இவரது படைப்பாற்றலும் மொழி வளமும் எதிராளிகளைச் சாடுவதிலும் குற்றம் குறை கண்டு பிடிப்பதிலுமே அதிகமாகப் பயன்படுத்தப் பட்டு வந்துள்ளதையும் படைப்புலகம் நன்கறியும்.

இருந்தும் இலக்கிய உலகில் தவிர்க்கப்பட முடியாத ஒரு பிம்பமாக — ஓர் உருவமாக — இவர் உருவாகி வந்துள்ளார்.

இவரை எதிர்க்கும் பலர்கூட, இவரது திறமையை அலட்சியமாக மதிப்பதில்லை என்பதும் கவனிக்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

பல்வேறு கட்டங்களில் பல்வேறு நிலைகளில் பலவிதமான கோணங்களில் இவரது கருத்துக்கள் இவரால் பிரசாரப்படுத்தப்பட்ட போதிலும் கூட, படைப்பாளர் என்கின்ற தோரணையில் இவர் காலத்துக்குக் காலம் தனது கருத்துக்களையும் மாற்றி வந்துள்ளார்.

என்னதான் கருத்து வித்தியாசப் பட்டிருந்த போதிலும் கூட, நேரில் பழகும்போது பகைமை பராட்டாத மென்மையான இதயம் படைத்த திரு. எஸ். பொவிடம் இந்த நாடு நிறைய எதிர்பார்க்கின்றது. இவரது ஆற்றலுக்கும் திறமைக்கும் இவர் இதுவரை செய்திருக்கக் கூடிய பணி போதுமான தல்ல என்ற குறை பலரிடையே நிலவி வருவதுண்மை.

தொடர்ந்து மற்றவர்களைப் பற்றியே 'சொட்டை' சொல்லிச் சொல்லி தனது காலத்தைக் கடத்தாமல் பொறுப்புள்ள கட்டத்திற்கு வந்திருக்கும் இவர் பெறுமதியிக்க சாதனைகளை நபட்டுக்குச் செய்து தரவேண்டும் என நல்லெண்ணம் படைத்த நெஞ்சங்கள் பெரிதும் விரும்புகின்றன.

இதைக் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியது எஸ். பொவின் பெரும் பொறுப்பாகும்.

அவரது உருவத்தை அட்டையில் பதிப்பித்ததில் மல்கை பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றது.

— ஆசிரியர்

மீழாய்வு செய்யப்பட வேண்டியது அவசியம்!

அரசாங்கத்தின் இறக்குமதிக் கொள்கையால் இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகள் பாதிக்கப்படுவதுடன் நின்று விடாமல், சிறு உற்பத்தியாளர்களும் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அத்துடன் நீண்ட காலமாக மண்ணுடன் மண்ணை ஒன்று கலந்து தமது வியர்வையையே நீர் பாய்ச்சி மண்ணைப் பதப்படுத்திக் கமம் செய்த விவசாயப் பகுதி மக்கள் மிக மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர் என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றோம்.

உப உணவுப் பொருட்களான மிளகாய், வெங்காயம், உருளைக் கிழக்கு போன்றவற்றைக் கடந்த காலங்களில் உற்பத்தி செய்து, தேசத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து வந்தவர்களான இந்த விவசாயிகள், இன்றைக்கு அதே பொருட்கள் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யும் நடை முறைத் திட்டத்தினால் செய்வதறியாது கலங்கித் தவிக்கின்றனர் என்ற உண்மையையும் நாம் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

தேசிய பொருளாதாரத்தைக் கணிசமான அளவு தமது உழைப்பால் உயர்த்திய இந்த விவசாய மக்கள் மத்தியில் இன்று விரக்தி நிலை நிலவுகின்றது. உற்சாகம் உருக்குலைந்து விட்டது. என்ன நேருமோ என்ற ஏக்கம் நிலவுகின்றது.

படித்த வாலிபர்களில் பலர் குடியேற்றத் திட்டங்களில் ஈடுபட்டு இந்த உப உணவுப் பொருட்களைப் பயிரிட்டு உற்சாகமாக உழைத்து ஊதியப் பெருக்கம் பெற்று வந்தனர், அவர்களில் பலர் நிலத்தை நம்பும் நம்பிக்கையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழக்க முற்படுகின்றனர்.

இது வேளையில்லாத் திண்டாட்டத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தும்.

அதே சமயம் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப் பட்ட இந்த உப உணவுப் பொருட்கள் பழுதாகி, அழுகி, பயன்படுத்தப்பட முடியாததால் தலைப்பட்டின வீதிகளில் கொட்டப் பட்டு வருவதையும் அதனால் மக்களின் சுகாதாரம் பெருமளவு பாதிக்கப்படுவதையும் நாம் அவதானிக்கத் தவறவில்லை.

எனவே பல்வேறு வழிகளில் நமக்குப் பெரும் ஈதகமாக அமைந்துள்ள இந்தப் புதிய இறக்குமதிச் சட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்யும்படி மிக அழுத்தமாக அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துகின்றோம்.

'கணையாழி' யில் வெளிவந்த கருத்துகள்

பெருமைக்குரிய ஒரு
முற்போக்கு இலக்கியவாதி

இலங்கையிலிருந்து வந்த உறவினர் மூலம் நண்பர் டொமினிக் ஜீவா 1977-ம் ஆண்டு 'மல்லிகை' இதழ்கள் சிலவற்றை அனுப்பியிருந்தார். டொமினிக் ஜீவா கடந்த பதினமூன்று ஆண்டுகளாக வெளியிடும் முற்போக்கு இலக்கிய மாத ஏடு மல்லிகை. தமிழகத்தில் பழக்கமாகிவிட்ட சில பத்திரிகை போல 'நகக்கி விடுவோம்', 'ஒழித்து விடுவோம்' என்றெல்லாம் மல்லிகையில் காண முடியாது. பொறுப்புடன் எழுதப்பட்ட படைப்புக்கள், பொறுப்புடன் எழுதப்பட்ட கலை, இலக்கிய, சமூக விமர்சனக் கட்டுரைகளே காணப்படும். டொமினிக் ஜீவாவே எழுதும் சிறுபகுதிகள் அடக்கத்துடன் எழுதப்படுபவை. 'பார்க்கலாம்' 'முயலுகிறேன்', 'அப்படி ஓர் எண்ணம் உண்டு' என்றுதான் இருக்கும். இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் மிகுந்த செல்வாக்குக் கொண்டவர்களிலிருந்து இன்றே எழுதத் தொடங்கும் இளம் இலக்கியவாதி வரை மல்லிகையின் பக்கங்களில் இடம் பெறுகின்றனர். அவ்வப்போது சோவியத் கட்டுரைகளை அப்படியே பிரசுரம் செய்து விடுவது தான் இப்பத்திரிகையின் பல

வரிமான அம்சம். சோவியத் அமைப்புப் பற்றியோ பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்டுகள் பற்றியோ இத்தாலிய சோஷலிஸ்டுகள் பற்றியோ தம் சொந்தக் கணிப்பாசவும் தம் சமூகத்து நிலையுடன் பொருத்திச் சுயமாகவும் எழுதாமல் மொழி பெயர்ப்புக் களையே வெளியிடுவது முற்போக்கும் ஆகாது. 'சுதந்திர' அறிவுவாதியாவதும் ஆகாது. சுய சிந்தனையிலிருந்து நழுவிப் பிறர் கவசமணியும், நகல் விமரிசனப் போக்கேயாகும். எனினும் திடமான அபிப்பிராயங்களுடன் பிறர் மனம் நோகாமல் மனமாற்றத்திற்கு முயலும் டொமினிக் ஜீவா உண்மையில் ஒரு தல்ல காந்தியவாதி. பட்டாடோபமற்ற இவருடைய ஆசிரியப் பக்குவம் எளிதில் வரப் பெறுவது அல்ல. தலைசிறந்தவை எனத் தாங்கள் கருதும் தமிழ் நாவல்கள் எவை என்ற ஒரு கேள்விக்கு ஜானகிராமனின் 'மோகமுன்', பத்மநாபனின் 'பள்ளிகொண்ட புரம்', சுந்தரராமசாமியின் 'ஒரு புளியமரத்தின் கதை', டி. செல்வராஜின் 'தேவீர்', கணேசலிங்கனின் 'நீண்ட பயணம்', மாதவனின் 'மணலும் புனலும்', க. நாசுகனின் 'ஒரு நாள்', ரகுநாதனின் 'பஞ்சமும் பசியும்' என்ற பதில் டொமினிக் ஜீவாவிடமிருந்து அச்சில் வெளிவந்திருக்கிறது. இந்தத் தன்மை நம் பிர

வாழ்த்துகின்றோம்

சுழத்து இலக்கிய அபிமானிகளின் அன்பாதரவைப் பெற்றுக் கொண்டவரும் பிரபல விமரிசகரும் சுவைஞருமான திரு. ஆ. குருசுவாமி அவர்களினது குமாரி ராணி மீனாட்சிக்கும் திரு. கே. ராமசுரமியப்பிள்ளை அவர்களினது குமாரன் நெல்லை வடிவேலு அவர்களுக்கும் சென்ற மாதம் (17-4-78) தூத்துக்குடியில் மிகச் சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தேறியது.

மணமக்கள் சீரும் சிறப்புடனும் வாழ வேண்டுமென சுழத்து எழுத்தாளர்கள் சார்பில் வாழ்த்துகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

முகர்கள், விமர்சகர்களிடம் காண முடியுமா? மனமறிய எப்படி இருந்தாலும் வெளியே ஒரு தல்ல வார்த்தை சொல்ல வேண்டுமானால் கட்டி ஆளாக அல்லலா இருக்க வேண்டும். 'சுதந்திர' க்காரர்கள் கூட இப்படித்தானே நடந்து கொள்ளிறார்கள்?

படைப்பாளி மீது ஆதிக்கம்!

கடந்த சில காலமாக இந்த 'மல்லிகை' இதழ்களில் காணப்படும் விவாதம்: இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் கலாநிதிகளின் ஆதிக்கம் அதிகமாகி விட்டது. சில எழுத்தாளர்கள்

வேண்டுமென்றே கலாநிதிகளின் பாராட்டுப் பெற எப்பாடும் படத் தயாராகிறார்கள்!

பல்கலைக் கழகப் படிப்புப் படித்து டாக்டர் பட்டம் பெறுபவர்களை இலங்கையில் கலாநிதி என்கிறார்கள். 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம் எழுதிய கைலாசபதி ஒரு கலாநிதிதான். 'தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' என்ற ஒரு நூல் எழுதிய சிவத்தம்பி ஒரு கலாநிதிதான். மற்றும் தில்லை நாதன், சண்முகதாஸ் என்பவர்களும் கலாநிதிகள்தான். தில்லை நாதன் தற்காலத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியத்தில் நல்ல ஈடுபாடும் ஆராய்ச்சியும் மேற்கொண்டவர். சண்முகதாஸின் சிறுகதைகள் சிலவற்றை நானே படித்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன்.

இந்தக் கலாநிதிகள் ஆதிக்கம் எந்த நாட்டுக்கும் பொருந்தும். ஒரு வாதத்திற்குச் சொல்லப் போனால் நமது தமிழாராய்ச்சி, பல்கலைக் கழகங்கள், தமிழ்த் துறைகளின் தலைவர்கள் எக்காரத்தினாலோ மின்னிகொண்டு விட்டால் ஒரு எழுத்தாளனுக்கு எவ்வித Establishment ஏற்பும் பரிசும் கிடைக்க முடியாமல் செய்துவிட முடியும்.

தற்காலப் படைப்பிலக்கியத்தின் மீது உண்மையான நம்பிக்கையும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்தால் அக் கலாநிதியின் ஆதிக்கம் கூட சரியான பரதையிலிருந்து மிக அதிகமாக திசைமாறி விடாது. கணையாழியிலேயே அவ்வப்போது இடம் பெறும். சாந்தன் முப்பது வயது நிரம்பாதவர். சிறுகதை தொகுப்பு என்று முறையாக ஒரு நூலை வெளிவந்திருக்கிறது. ஆனால் கலாநிதிகள் 'ஆதிக்கம்' செலுத்தும் இலங்கையில் அவர்

சாகித்ய அகாடமி பரிசு பெற்றிருக்கிறார்! நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரை இதைக் கற்பனை செய்தும் பார்க்க முடியுமா? இங்கே ஜானகிராமன், சண்முக சுந்தரத்திற்கே பரிசு கிடை யாதே!

Establishment பரிசுகளில் பலவித காரணங்களினால் திரந்தரத் தன்மையை விட தற்காலிகத் தன்மையை நிறைந்து விடுகிறது. இந்த நிறுவனப் பரிசுகள் பற்றி அதிகம் அலட்டித் கொள்வதே பலவினத்தின் அறிகுறி என்று தோன்றுகிறது.

தேவையான விவரம்

ஆனால் இன்னொரு விவரம் நம் நடந்து வருகிறது. முற்போக்கு எனும் அணியில் செய்யப்படும் விமரிசனங்களே மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும்; படைப்பு இலக்கியமாகவும் பரிணமிக்க வேண்டும். சிவத்தம்பி எழுதிய ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கட்டுரையில் குத்திரம் போல ஒரு வாக்கியம்: இலக்கிய ஆக்கம் என்பது சமூக அழகியல் நிகழ்வு ஆகும். முருகையன், சிவகுமாரன் (இவர் Tamil writing Sri Lanka என்ற பொறுப்பு மிக்க நூலை ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளார்) பிரேம்ஜி, மேமன் கவி, திருமதி கதிரகாமநாதன், நெல்லை கபேரன் போன்றோரின் கருத்துக்களை மல்லிகையில் படிக்கும் போது நம்பிக்கை தோன்றுகிறது.

ஓர் அணி என்னும்போது ஒரு சார்பும் இயல்பாகத் தோன்றிவிடும். ஆனால் தாம் வெளியிட்ட கணிப்புகள் — விமரிசனங்கள் மறுபரிசீலனைக்கு உட்படக்கூடியதே என்ன ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்போக்கு மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

மணிக் கரங்கள்

வேம்படி மகளிர் கல்லூரி மாணவியாக இருந்த காலத்திலிருந்து கொழும்பு மருத்துவக் கல்லூரிக்குச் சென்ற பின்னரும் மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் ஆழமான அபிமானம் வைத்திருந்த செல்வி ராஜம் தேவராஜன் டாக்டராகி, யாழ்ப்பாணம் அரசினர் ஆஸ்பத்திரியில் கடமை புரியவந்து தனது முதல் மாதச் சம்பளத்தில் ரூபா 75ஐ மல்லிகை வளர்ச்சி நிதிக்குத் தந்துவினார். அன்றாது அபிமானத்தை எண்ணி மன மெழிச்சி அடைகின்றோம்:

✱

வீதியில் சந்தித்த சமயம் மல்லிகை ஆசிரியர் இன்னொருத்தான் இருக்க வேண்டும் என ஊகித்து மல்லிகை வளர்ச்சிக் காகத் தெருவில் வைத்து ஐந்து ரூபாவைத் தந்துவிய செல்வி சந்திரா சோமசுந்தரம் வட்டுக் கோட்டை அவர்களுக்கும் நமது நன்றி உரியது.

— ஆசிரியர்

ஆண்டு மலர் — 14

14-வது ஆண்டு மலர் தயாராகின்றது. சகல எழுத்தாள நண்பர்களையும் மலர் சம்பந்தமாக எம்முடன் ஒத்துழைக்கும் படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

தரமான மலராக அமைவதற்கு படைப்பாளிகளின் பரிபூரண ஒத்துழைப்பை வேண்டி நிற்கின்றோம். உங்களது ஒத்துழைப்பை உடன் உதவ முன் யுங்கள்.

— ஆசிரியர்

திரு. சோ, சிவபாதசுந்தரம்

அவர்களுடன்

ஒரு சந்திப்பு

சந்தித்தவர்: 'தங்கதேவன்'

கே. இலங்கை மண்ணை விட்டுத் தமிழகத்தில் போய்க் குடியேறத் தங்களைத் தூண்டியது எது?

ப. அதற்குப் பல காலம் முன்பிருந்தே எனக்கு இந்திய எழுத்தாளர்களுடனும் இலக்கிய ஆசிரியர்களுடனும் தொடர்பிருந்தது. ஆக்க பூர்வமான இலக்கியப் பணி செய்வதற்கு, இலங்கையிலிருந்து வாய்ப்புக்களிலும் இந்தியாவிலிருந்து வாய்ப்புக்கள் விசேஷமானதாயிருக்கும் என்று தெரிந்தது; பரந்த தமிழ் நாட்டின் தலைநகரான சென்னை யிலிருந்து செய்யப்படும் முயற்சிகள் அதிக பலன் கொடுக்கும் என்ற தீர்மானத்தாலேதான் நான் அங்கு குடியேறினேன் புறப்படுவதற்கு முதல் எல்லோருக்கும் இதைச் சொல்லிவிட்டுத் தான் போனேன்.

கே. இந்த இருபது வருட இடைவெளி, என்ன மாற்றங்களைக் காட்டுகிறது?

ப. எல்லாமே மாறித்தானிருக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தின் கிராமங்கள் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்திருப்பது தெரிகிறது. என் மனதில் உறைந்த மாற்றம், தற்போதுள்ள இளைய தலைமுறையின் வளர்ச்சிதான். எங்கள் காலத்தில் இருந்திராத புத்திக் கூர்மை, வேகம், எல்லாம் இவர்களில் தெரிகிறது. மாறிவரும் உலகின் விஞ்ஞான

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சித் தாக்கங்களால் என்று நினைக்கிறேன்.

கே. தமிழ் நாட்டு வாழ்வில் சமத்து இலக்கியங்களோடு பரிச்சயம் எத்தமட்டில்?

ப. ஆரம்பத்தில் நன்றாகத்தானிருந்தது. ஆனால், தனுஷ்கோடி அலுக்குப் பிறகு — கடினமாகிப் போன தபால் தொட்புகளால் — மிகவும் குறைந்து விட்டது. இதனால், பிறகு, இலங்கை விஷயங்களை அதிகந் தெரிந்து கொள்ள முடியாதிருந்தது.

கே. தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த மட்டில், தமிழ் நாட்டிலும் சமத்திலும் இயைந்த வளர்ச்சி தென்படுகிறதா?

ப. இரண்டும் தனித்தனி வளர்ச்சிகளைக் காண்பிக்கின்றன. இலங்கை, தமிழ்நாட்டையும் கவனத்தில் எடுத்துத் தன் வளர்ச்சிப் போக்கை நிதானிக்கிறது. ஆனால், தமிழ் நாடு, இலங்கையைப் பாராமல் தன் போக்கில் வளர்கிறது.

கே. அடிப்படை வேறுபாடு ஏதாவது உண்டா?

ப. சமத்திலுக்கியங்களில் விஞ்ஞான பூர்வமான அணுகுமுறை அதிகம். ஆனால், தமிழ் நாட்டில் குறைவு. இங்கு படைப்பிலக்கியகாரரில் பெரும்பாலானவர்கள் உயர் கல்வி

கற்றவர்களாயிருப்பதும், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளின் பாதிப்பு அதிகமாயிருப்பதும் காரணமாயிருக்கலாம்.

கே. சமுத்து எழுத்துக்களுக்கும் தமிழக வாசகர்களுக்கு மிடையே தெரடர்வை ஏற்படுத்துவது எப்படி சாத்தியப்படும்.

ப. தமிழ் நாட்டிலுள்ள தரமறிந்து படிக்கும் வாசகர்கள், இப்போதே கூட. சமுத்து எழுத்துக்களுடன் பரிச்சயம் கொண்டு தானிருக்கிறார்கள்; விரும்பிப் படிக்கிறார்கள். பொது வாசகர்களுக்கும் இவை விடைக்கும் பட்சத்தில், இத் தொடர்பு முழுமையுமே.

கே. 'ஆல் இத்தியா ரேடியோ' வீன் தென்கிழக்காசிய ஒலிபரப்பில் தங்கள் நிகழ்த்திய ஒருரையில். 'மல்லிகை' யைப் பற்றிய குறிப்பிட்டதாய் அறிந்தோம். விபரம் சொல்லீர்களா?

ப. 'கடல் கடந்த தமிழ்' என்ற தலைப்பில், இவங்கைத் தமிழ் பற்றி இவ்வரை அமைந்திருந்தது. சமுத்தின் சிறுகதை ஆசிரியர்கள், பத்திரிகைகள் பற்றிச் சொன்னபோது 'மல்லிகை' பற்றியும் குறிப்பிட்டேன். மல்லிகையின் திறனாய்வு - விமர்சனக் கட்டுரைகள் கனம் வாய்ந்தவை என்று அங்கு சொன்னேன். கடந்த மார்ச் மாதம் இவ்வரை ஒலிபரப்பானது.

கே. தங்கள் உத்தேச நாவல்?

ப. 'நாவல்' என்ற பொதுவான பெயரில் குறிப்பிடுவது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல. உண்மையில் இது ஒரு வரலாற்றுக் கதை, இந்நாடு அறுநாடு

ஆண்டுகளுக்கு முன். தமிழ் நாட்டிலேற்பட்ட முகமதியர் படையெடுப்புக்கு அஞ்சி, தொண்டை மண்டலத்தை விட்டு வெளியேறி, காரைக்கால் வழியாகவும் பிற வழிகளாலும் வந்து, யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறிய சைவ முதலிமார் குடும்பங்களைப் பற்றிய உண்மைக் கதை அவர்கள் வரும்போது பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள், பிறகு அமைத்துக் கொண்ட வாழ்வு முறை, போர்த்துக்கீசர் ஓல் லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகிய அந்நியர்களின் ஆட்சியில் அந்த வாழ்வு முறை எப்படி மாறியது என்பவற்றை இந்நூல் விபரிக்கும். யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை, வையா பாடல், யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி' யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் போன்ற நூல்களில் இதுபற்றிய தகவல்கள் உள்ளன.

கே. தற்போது வேறென்ன முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளீர்கள்?

ப. 'சிட்டி' எனது நண்பர். கிட்டத்தட்ட நாற்பதாண்டு கால சிநேகம். எங்களை 'இலக்கிய இரட்டையர்கள்' என்று சொல்வார்கள். அவரும் நானும் சேர்ந்து தற்காலத் தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சியில் இப்போது தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறோம். 1800-ம் ஆண்டிலிருந்து இற்றை வரை உள்ள தமிழிலக்கியம் - புனைகதை, கவிதை, நாடகம், பிற உரை நடைகள் ஆகியன - வளர்ந்த வரலாற்றை, ஆங்கிலத்தில் மூன்று பாகங்களாக எழுதித் கொண்டிருக்கிறோம். முதலாம் பாகம், புனைகதை முடிபுந்தறுவாயில் உள்ளது. அடுத்த இரண்டு பாகங்களும் வீராவில் நிறைவுறும்.

இந்தியாவில் தமிழ்

தமிழகத்தின் தற்போதைய கலை, இலக்கியச் செல்நெறிகள் பற்றிய, இந்தியன்ஸ்லாத தமிழன் ஒருவனின் நோக்கு

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

தமிழாராய்ச்சியைப் பொறுத் தவரையில் சென்னை, திருச்சி நிலைப்பட்ட எனது அநுபவங்கள் மதுரை, அண்ணாமலைக்குப் பொருந்தாது என்று கூறப்படலாம். பேராசிரியர் அசுஸ்தியலிங்கம் முதன்மையில், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் மொழியியலிற் பிரதான கவனஞ் செலுத்த மதுரையில் இலக்கியத்தை பல்துறை ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்திற் பார்க்கும் மரபு ஒன்று வளர்க்கப்படுவதை அறிவேன். விஸ்தரிப்புச் சொற் பொழிவுகள் மூலம் நவீன தமிழ் இலக்கியத் துறைகள் ஆராயப்படுவதும் தெரிந்ததே. ஆனால் வங்காளத்திலோ, மகாராஷ்டிரத்திலோ காணப்படுவது போன்று இலக்கியத்தைச் சமூக வரலாற்றுச் சான்றுக் சாஸ்திர ரீதியான ஆய்வு முறையாகக் கொள்ளும் ஆய்வுகளில் அங்கும் பல இடாப்பாடுகள் காணப்படுவதையும் அறிவேன். இலக்கியம் பற்றிய உயர் ஆய்வுகள், இலக்கியம், அது தோன்றிய பின்னணியின் ஊட்டச் சக்தியாக அமைந்த முறைமையினைத் துல்லியப்படுத்துதல் அவசியமாகும். அந்தப் பண்பு தமிழகத்துப் பல்கலைக் கழகங்களில்

இன்னும் முனைப்புடன் தோன்றத் தொடங்கவில்லையெனலாம். இந்நிலையிலேதான், பல்கலைக் கழகங்களிலும் பார்க்க, பல்கலைக்கழக அந்தஸ்துள்ள ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களின் பணி முக்கியமாகின்றது. வாட்கில் அத்தகைய நிறுவனங்கள் பருண்டே, காமத், சங்காலியா போன்றோர் தலைமையில் இயங்கி வருகின்றன. தமிழ்நாட்டில், தமிழ் இலக்கிய ஆய்வு வளர்ச்சிக்குள்ள ஒரேயொரு நிறுவனம் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றமே. பேராசிரியர் எஸ். வி. சுப்பிரமணியத்தின் தலைமையில், டாக்டர்கள் விராசாமி, பெருமாள் பாலச்சந்திரன் முதலியோர், தமது ஆராய்ச்சிகள் மூலமாகவும், ஆராய்ச்சி வழி நடாத்தல்கள் மூலமாகவும் ஆராய்ந்து வருகின்றனர். நாட்டுப் பாடல், தெருக் கூத்து, மொழியியல், காப்பியங்கள் முதலிய பல துறைகளில் அவர்கள் பணி காணப்படுகின்றது.

இம் மன்றத்தின் ஆராய்ச்சி நெறி பற்றி ஒரு முக்கிய குறிப்பு அவசியமாகின்றது. இத்தகைய ஒரு நிறுவனம், அதாவது தமிழ் மொழியின் அனைத்துலக வியாப்தியடிப்படையில் ஆராய்ச்சிகளை

அணுகும் ஒரு நிறுவனம் இலங்கை, மலேசியா போன்ற நாடுகளிலும் காணப்படும் தமிழ் இலக்கிய நடவடிக்கைகளைக் கண்கொடுத்தல் அவசியமாகும். ஏப்ரல் 1977-இல் பேராசிரியர் சு. வே. சு. வினாற் பதிப்பிக்கப் பெற்ற திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் என்ற தொகுதியில் சேமு மு. முகமதலி என்பவர் எழுதியுள்ள 'தமிழ்க்கவிதை நாடகம்' தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' என்ற கட்டுரையில் இலங்கையில் எழுதப் பெற்ற நாடகங்கள் பற்றிய குறிப்பெதையும் காணமுடியாதுள்ளது. இம்மன்றம் பிற்பாட்டுத் தமிழாராய்ச்சியாளருடன் இறுகிய உறவினை வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். அத்துடன் இந்தியாவில் நிலவும் தமிழ்ப் புத்தக, இறக்குமதியைப் புறங்கண்டு, இலங்கை, மலேசியா போன்ற நாடுகளில் வெளியாகும் நூல்கள் சஞ்சிகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் மிக மிக அவசியமாகும். குறிப்பிட்ட கட்டுரைத் தொகுதியில் புதுக்கவிதைபற்றி வந்துள்ள அரங்கராசனது (அக்விபுத்ரன்) கட்டுரை இலங்கையில் புதுக்கவிதை பற்றி வெளியான கருத்துக்களை உள்வாங்கியிருக்குமேல் பூரண முடையதாக இருந்திருக்கும்.

ஆனால் அம் மன்றத்திலுள்ளவர்கள் — பிரதம பேராசிரியர் முதல் ஆயிராளர்கள் வரை தமது பணியை ஆய்வாளர்களுக்கு வேண்டிய அறிவுப்பணிவுடனும் வேட்கையுடனும் அணுகுவதைக் காணப் பெருமகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. பேராசிரியர் சு. வே. சு. விண் தன்மை தமிழ் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை ஒருமுகப் படுத்துவதற்கு உதவுமாக.

தமிழ் ஆய்வு விமர்சனத் துறை பற்றி இத்துணை நீண்ட

தொகு குறிப்பினை எழுதுவதற்குக் காரணமுண்டு. தமிழகப் பண்பாட்டினை — உயர் நிலை, அடிநிலை என்ற பேதமில்லாது முற்றுமுழுதாய் பார்க்குது, அதனை அகில இந்திய நிலைப்படுத்தியும், உலக நிலைப்படுத்தியும் பார்க்க வேண்டிய பொறுப்பு ஆய்வாளர்களுக்கே உண்டு. இத்தகைய ஒரு பணி பூரணமாகச் செய்யப்படும் பொழுதுதான் வருங்கால இலக்கிய ஆர்வலர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தை முழுமையான நோக்குடன் பார்ப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும். சமீபத்தில் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வும் விமரிசனமும் முன்னணியில் நிற்பதற்கு இதுவே காரணமாகும். இந்த மரபில் வளர்க்கப்பெறும் ஆய்வாளர்கள், ஆக்க எழுத்தாளர்கள் தமது காலத்தில் இன்றைய இலட்சிய ஆதர்சங்களை நடைமுறை நிகழ்ச்சிகளாக்குவர். கல்விச் சனநாயகம் இதற்கு வழிசொலாவிடின் இலக்கியம் தனது சிறப்புப் பண்புகளை இழக்கும். விமரிசனம் தனது பணியினை மறந்துவிடும்.

தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தை அதன் சமூக, பொருளாதாரப் பின்னணியிற் பார்க்க வேண்டுவதன் அவசியத்தை எடுத்துணர்த்தும் ஆய்வாளர்களும் மாணவர்களும், பண்டைய தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் இவ்வுண்மை பொருந்துமென்பதனை மறந்துவிடுதல் கூடாது. ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக பண்டைய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வு அந் நெறியிற் செல்வதாயில்லை, உண்மையில் பண்டைய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுக்கு இன்று 'மவுசு' குன்றியுள்ளது. இனவாத அரசியலுக்கான எதிர்த்தாக்கம் இதுவென்பது எத்துணை உண்மையோ, அத்துணை உண்மை இது பற்ற்தமிழ் இலக்கியப் பேராசிரியர்களது

நெகிழ்ச்சியற்ற இலக்கிய நோக்கிற்கான எதிர்த்தாக்கம் என்பதுமாகும்.

இந்தக் கருத்து மயக்கத்தினை புதுக்கவிதை பற்றிய தமிழக ஆய்விற் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பச்சையப்பாக்கல்லூரியில் புதுக்கவிதை பற்றி நானூற்றிய சொற்பொழிவின் பின்னர், அக்கல்லூரித் துணைப் பேராசிரியர் ஒருவர், 'புதுச்' சிறுகதை, புதுநாவல் என்று சொல்வதில்லையே, கவிதையை மாத்திரம் ஏன் புதுக்கவிதை என்று அழைக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டார். அதற்கு நான் சொன்ன பதில் நாவலைப் 'புது வசன காவியம்' என்பதில்லை. உண்மையென்ன வெனில் இவர் நாவலைத் தமிழின் பாரம்பரிய இலக்கிய வடிவங்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டு விட்டார். தமிழ் இலக்கியத்தின் பாரம்பரியமும் தொடர்ச்சியும் பற்றிய அறிவியல் ரீதியான நோக்கு ஏற்படும்வரை இப்பிரச்சினை நிலவவே செய்யும். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை இன மேன்மை அடிப்படையில் வைத்து நோக்கும் பொழுதும் இத்தவறுகள் ஏற்படுவது இயல்பே.

தமிழ் நாட்டின் அரசியல் தமிழ் ஆராய்ச்சியைத் தவிர்க்க முடியா வகையிற் பாதிக்கும் முறைமைகளை அவர்களது இலக்கிய வரலாற்று நோக்கிற் காணலாம். ஆராய்ச்சி மாணவன் ஒருவன் தமது ஆய்வுத்தலைப்பு '80-ம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதையில் சமுதாயமறுமலர்ச்சி' என்றார். 'சமுதாய மறுமலர்ச்சியா சமுதாய மாற்றமா' என்றேன் நான். 'மறுமலர்ச்சி' யென்றதான் இங்கு கூறுவார்கள்' என்றார். 'அது மாற்றத்தைப் பற்றிய ஒரு அபிப்பிராயம், ஆராய்ச்சியில் மாற்றத்தை

விவரித்த பின்னரே அபிப்பிராயத்தைக் கூறவேண்டும்' என்றேன். தமது அணுகுமுறையே மாறப்போகிறது என்று அஞ்சினார். 'சமுதாய மறுமலர்ச்சி' என்பது அறிஞர் அண்ணாதுரை வழியாக வந்த ஒரு அரசியற் குடை. அதனை விளங்காது பயன்படுத்துதல் அண்ணாதுரை அவர்களையும் இலக்கியத்தையும் 'சமுதாய மாற்றங்களையும் தவறாக விளங்குபவர்களாவோம்'.

✱

தமிழ் நாட்டின் இசை, நடன, நாடக, சினிமாக்களை வடிவங்களிற் காணப்படும் மாற்றங்களை, வளர்ந்து வரும் நகர்மயமாக்கப் பின்னணியிலே வைத்தே விளங்கிக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. தொழினுட்ப வளர்ச்சி நகரங்கள் வரை, நகரங்களில் நவீன கலைவடிவங்களும், மரபு வழிவரா ஓய்வு முறைமைக் கோட்பாடு வரை நகரங்களில் வாழும் பெரும் பான்மையினராகிய தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரும் கீழ், நடுமத்திய தர வர்க்கத்தினரும் புதிய புதிய கலை ஈடுபாடுகளில் தம்மைச் செலுத்திக் கொள்வது இயல்பே. சமூக வியலில் இவற்றை உப — பண்பாடு என்று கூறுவர். முதலாளித்துவ அமைப்புச் சூழலில் வாழும் நகரங்களில் இப்பிரச்சினை விசுவரூபம் எடுக்கும். சேரி, சாதாரண குடியிருப்புக்கள், உயர் பகுதியினர் குடியிருப்புக்கள் என்ற பேதங்கள் பண்பாட்டுப் பேதங்களை ஏற்படுத்தும். உயர், நடு மட்டத்தினர் மேலாட்டு வழிவரும் 'பொப்' இசைக்குச் செல்ல, கீழ் மட்டத்தினர் 'இசைப்புயல்' களுக்குச் செல்வது இயல்பே. மேலாட்டுப் பார்வையாளர் தரக்கத்தினால் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகளின் அமைப்பு முறையே மாறியுள்

ளது என்பதையும் மற்றதுவிடக் கூடாது. குரற்போலி இசை மரபு, உப-தொழிலுட்ப முறை மையின் பன்மட்டுத் துறை முகிழ்ப்பேயாகும்.

நகர்மயமாக்கம் சினிமாவில் ஏற்படுத்தி வரும் மாற்றங்களை இன்னும் பலர் துல்லியமாகத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. பால சந்திரன், படங்களின் பொருளும், உருவும் நகர்மயமாக்கச் சூழலையே அடித்தளமாகக் கொண்டவை. சிவாஜி கணேசனும், எம். ஜி. ஆரும் தி. மு. க. (அவர்கள் பிர

சாரப் படுத்திய) கதாநாயக பிம்பங்கள். தமிழ்ச் காவிய மரபையும் (தம்மில் ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாதார்) கிராமியக் கூத்து மரபையும் (மிகை நடிப்பு, சிளடி, சிலம்படி) இணைத்துத் தோன்றிய திரைப்பட நாயகர்கள். இவர்கள் முதன் முதலில் முனைப்பெய்தியது 1950-60 களில். தமிழ்நாட்டின் விவசாய அமைப்புக்கூட இப்பொழுது மாறிவிட்டது. நகரங்கள் அதிகமாகி விட்டன. இந்தப் புதிய தலைமுறையே கதாநாயக பிம்பமாகக் கமலஹாசன் முகிழ்க் கின்றார். ஜெய்கணேஷ், ரஜினி காரந்த் முதலியோரும் இத்தகையோரே. கதாநாயகிகளின் முறைமையிலும் வளரும் பெண்ணுரிமையுணர்வு, விரிவடையும் கல்வி வாய்ப்புகள் ஆதியை காரணமாகப் புதிய கதாபாத்திரங்களும் அவற்றுக்கான புதிய நடிக்கைகளும் தோன்றுகின்றன. இந்தப் புதிய சக்திகளை தமதாகக் கிக் கொள்ள இராட்சத நட்சத்திரங்கள் முயல்கின்றமையைப் பல திரைப்படங்களிற் காணலாம். நானே நமதே முதல் அண்ணன் ஒரு கோயில் வரை இம் முயற்சி காணப்படுகிறது. ஆனால் காலம் எவரையும் காத்திருப்பதில்லை. இதன் காரணமாகவே இப்பொழுது இந்த

இராட்சத நட்சத்திரங்களின் ஆரம்ப காலப் படங்களின் 'புத்தம் புதிய காப்பி'கள் தமிழகமெங்கும் திரையிடப்படுகின்றன. இந்த முயற்சி பல நாள் நீடிக்காது என்பதை '16 வயதினிலே' பெற்ற வெற்றி காட்டுகின்றது.

*

இப்பயணத்தின் பொழுது நட்சத்திர எழுத்தாள நண்பர் சிலரைக் காணும் வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. அகிலன், நா. பர. வெளியூர் சென்றிருந்தனர். நா. பாவைத் தமிழ் புத்தகாலயத்திற் சந்திப்பதெனவிருந்தும் நான் காலந்தாழ்த்தியமையார் கிடையாது போயிற்று. இலக்கிய ஆர்வலர்களுடன் இலக்கியத் தோழர்களுடனும் நிலவிய உறவுகள், இலக்கிய உண்மைகளைக் கண்டறியும் முயற்சியினைப் பட்சசெய்தன.

நீண்ட பிரயாணங்களும், நெருக்கடியான உரையாடல்களும், கட்டிவ, செவிப்புலப் பேறுகள் பலவற்றையளித்துப் பயணத்தை மயனுள்ளவையாக் கின. தமிழ் நாட்டின் கலை, இலக்கியப் பொலிவும் பொலிவுக் குறையும் அதன் சமூகக் களத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பும் மல்லாரி நடையினை ஓரளவாவது காணக்கூடியதாகிருந்தது.

அந்தத் தரிசனத்துக்கு உதவிய நண்பர்கள் இரா. பாண்டியன், ந. பிச்சமுத்து, வே. சிதம்பரம், ஏ. தெ. சுப்பையன், எஸ். விவேகானந்தன், தி. க. சிவசங்கரன், ரகுநாதன், செந்திலநாதன், கே. முத்தையா விஜயபாஸ்கரன், கண: முத்தையா, கண்ணன் ஆகியோருக்கு எனது மனங்குவளித்த நன்றிகள்.

(மற்றும்

இழப்பு

சாந்தன்

இப்போதும் நன்றாக ஞாபக மிருக்கிறது — இது ஒரு நல்ல புதிதாக இருந்தது, அப்போது. வழக்கி வழக்கி மூளையை வளிக்கப் பண்ணிய புதிர். என்னாலும், எப்போதுமே இந்தப் புதிர்கள் இன்பமானவை. அவற்றை அணிழ்த்து ஒன்றைப் படைக்க முடிகிறதும், அப்படி முடிகிறதில் கிடைக்கிற நிறைவும் நிச்சயமென்பது தெரிகிறதால்.

இதில் இன்னொரு விசேஷம மிருந்தது —

மூன்று நீலப் பிரதிகளையும் அளவு — செலவு மதிப்பீட்டையுங் கொடுத்துவிட்டு, உத்தேச மதிப்பில் ஒரு வீதம் கூலி என்று வாங்குகிற காரியமில்லை. நட்புக்கும் பரஸ்பர அன்புக்கும் ஒரு நினைவாய் நிலைத்துவிட்டுப் போகிற சின்னம். எத்தனையோ தரம் என் காலால் மிதிபடப் போகிற வாசற்படியும் இருந்து கதைக்கிற நேரமெல்லாம் அந்த உரிமையை நினைவூட்டப்போகிற விருந்தையும் — என்ற நினைவு, வழமையிலும் பார்க்க அதிக ரித்த ஈடுபாட்டையும் உசாரையுங் கொடுத்திருந்தது.

இந்தப் புதிருக்கான விதிகள் வலு இறுக்கமாயிருந்தன. காற்பத்தைந்தடிக்கு நாற்பத்

தெட்டடி காணியில் நண்பன் கேட்டிருந்தவை, ஒரு சராசரி வீட்டின் எதிர்பார்ப்புக்கள், மூன்று அறை, முன்னால் விருந்தை, மால், குசினி.

இடம், மாநகரச்சபை எல்லைக்குள் விருந்தது. சுகாதார விதிகள் மறக்கப்பட முடியாதவை. ஒரு பக்கம் தெரு. அது வடக்கு, ஒரு பக்கம் ஒழுங்கை. கிழக்கு, மேற்கிலுந் தெற்கிலும் மற்றக் காணித் துண்டுகள். இவற்றில் கட்டிடங்கள் எழும் புறப் போது, வெளிச்சமும் காற்றோட்டமும் இங்கு பாதிக்கப் படக் கூடாது. அந்தரங்கம் இழக்கப்படக் கூடாது.

காணிக்குள் கிணறு வர வேண்டும். அதோடு கக்கூசும். குழிதான். அதற்கும் கிணற்றுக்கு மிடையில் ஆகக் குறைந்தது ஐம்பதடியாவது இருக்க வேண்டும் என்பது அடிப்படை விதி. கொஞ்சம் மணற்பாங்கான இடம். இன்னும் கூடுதலாக விட்டாலும் நல்லது.

மொத்தச் செலவு முப்பதி ஞாயிரத்துக்கு மேற்பட வேண்டாம் என்று நண்பன் சொல்லியிருந்தான். எவ்வளவு குறையுமோ, அவ்வளவு நல்லதாம். கிணறுங் கக்கூசும் இதில் சேர் மதியில்லை.

வழமையான, எட்டடிக்கு ஒரு இஞ்சி என்ற ஸ்கேல் பழைய 'பிரின்ட்' ஒன்றின் பின்புறத்தில் பின்னல் வளைகளால் விழுந்த கோடுகள். சதுரங்கக் கட்டங்களான வடிவங்கள். கோடுகளை அரக்கினால்—முன்னும் பின்னும்; பக்கவாட்டில், ஒன்றைத் தொட்டு ஒன்றாய்த் தொடரும் பிரச்சினைகள். அல்லது, ஒன்று சரிவந்தபோது இன்னொன்று தடக்கியது. இங்கே தான் அது புதிதாகியது. சிறுதலும் அழித்ததலும் யக்ஞமாய்த் தொடர்ந்தன.

மேசைமேடிக் தாண்டிப் போகிற — அல்லது எதற்காகவோ எழும்பி அவனருகில் வருகிற — சகாக்களின் மூளைகளும் அதில் தடங்கள் பதித்தன. அதுதான் ஒரு நயம், கந்தோரில். தப்பித்தவறி விடுகிற பிழைகூட எவனோ ஒருவனின் கண்களில் பட்டு விடும். நழுவி வழுகி ஓடுகிற ஒருவறி, எதுவோ ஒரு மூளையில் அகப்படும். ஆனாலும் அதில் அபாயமும் உண்டு: ஒவ்வொரு ஆலோசனையும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற பட்சத்தில் சுவரே இல்லாத விடும் ஆகலாம்; அல்லது வாசனே வராத அறையும் ஆகலாம். யோசனைகள் வரவேற்கப்படும். ஆனாலும் கடைசி முடிவு, அவனவன் பொறுப்பு. அப்படித்தான் இதுவுமிகுந்தது.

முடிக்க — முழுதாகப் புதிதரை அணித்க — ஒரு கிழமை பிடித்தது, கந்தோர் வேலைகளுக்கிடையில் மிஞ்சுகிற செம்பாதி நேரங்களின் கணக்கில். ஆறு கதவுகள், எட்டு ஜன்னல்கள் — இவற்றுடன் தொளாயிரத்தறுபது சதுர அடி தளப்பரப்பு. முப்பது ரூபாய்ப்படி, பார்த்தாலும், இருபத்தெட்டாயிரத்துச் சொச்சம்.

கிடைப்பட வேலை முடிந்ததும், முந்தோற்றம், வெட்டு முகம், பக்கத் தோற்றம், அந்திவாரம், காணிப்படம் — எல்லாம் அளவுக்கு; அமைவாக. அழகு பார்த்தது. 'ட்ரேஸ்' பண்ணி, 'பிரின்ட்' எடுத்து, அளவு — செலவுக் கணக்குப் போட்டு.....

முதலில் காணியை அளக்கப் போன போது 'நண்பன்' அதிருஷ்டசாலி என்று பட்டது. தெரு, பெருந்தெரு, கரையெல்லாம் சடை விரித்துச் சரிந்து, பட்டை வெடித்த பூவரசு வரிசைகள். பின்னால், 'காற்கட்டைக்கு அப்பால் கடல்' தெரிந்தது.

பேர்ன பயணம் ஊரில் நிற்கையில், தற்செயலாய் அந்தத் பாதையால் போக நேரிட்டது. அளந்த காணி ரூபாக மாகப் பார்த்தவன் வியப்படைந்தான். அந்தப் பென்கில் கோடுகளெல்லாம், சிமேந்துச் சுவர்களாயும் சிவப்பு ஓடுகளாயும் எழும்பி நின்றன. முடிகிற கட்டம், சுவர் பூசிக்கொண்டிருந்தார்கள். சுட்டென்று சைக்கிளை நிறுத்திப் பூட்டிவிட்டு உள்ளே போனான். மேசனுக்கு என்ன சொன்னதென்று ரூபாகம் இல்லை. அவனும் கேட்டதாய் நினைவில்லை. சுற்றிப் பார்த்தான். குசினிக்குத் தளம் போடவில்லை. பூச்சு வேலையும் மிச்சம். மற்றும்படி, நினைத்ததிலும் வடிவாயிருந்தது. மனதில் நிறைவு வந்தது.

வெளியே வந்து சைக்கிளை எடுத்தபோதுதான், இவ்வளவு வேலை முடிந்ததைப் பற்றி நண்பன் சொல்லக்கூட இல்லையே என்று பட்டது. நாலைந்து மாதங்களுக்கொருமுறை சந்திக்க நேர்விற அந்தக் குறுகிய இடை

வெளிகளில், சேர்த்து வைத்திருக்கிற கதைகளின் கனத்தில், இதைச் சொல்ல மறந்திருக்கும் என்று நினைத்தான்.

ஆனால், இப்போது புரிந்தது — அப்போதே ஒரு விரிசலின் கோடு இந்த உறவில் விழுந்திருக்க வேண்டும்.

குடிபுகுதல் முடிந்திருக்குமோ தெரியவில்லை. முதல் அழைப்பு தனக்கென்றிருந்த கொண்டாட்டம்.

இன்று, இந்த லாச்சியில் சேர்ந்து கிடக்கிற படச் சுவர்கள் எல்லாவற்றையும் விரித்து

அடுக்கிக் கொண்டிருக்கிற வேலையில் — சிக்கிய அந்த விட்டுப் படப் பிரதி ஒன்று விரிக்க விரிக்க கையில் சுருளுகிற இந்த நேரத்தில் — இழப்பை அடையாளங் காண முடிகிறது.

தன்னிலும் பிழைகளிருந்திருக்கலாம். ஆனால் நிச்சயமாக, அந்த ஆரம்பமும் பொறுப்பும் இல்லை என்று தள்ளி நின்று பார்த்தும் திருப்திப் பட்டுக் கொள்ள முடிகிறது. இன்றைக்கும்.

இதையும் விரித்து, பத்தோடு பதினொன்றாக வைத்தான்.

ரசனை மட்டம்

எழுத்தாளன் ஒருவன் ஒரு கதையினை எழுதித் கொண்டுபோய் பிரபலமான ஒரு ரசிகரிடம் கட்டினான். பார்த்த ரசிகர் முகத்தைச் சுழித்துக் கொண்டு, 'உங்களுக்கெல்லாம் வேறை வேலையில்லையே? இந்தியாவிலே இருக்கிறவங்கள் எவ்வளவு சோக்காய் எழுதிருங்கள்? நீங்கள்.....' என்று பல்வாறு பொரித்து தள்ளினார்.

காலம் சென்றது. காலப்போக்கில் அந்த ரசிகரானவர் வாசகர் விரும்பக் கூடியதைப் பிரசுரிக்கும் ஒரு வெளியீட்டாளரானார். எழுத்தாளர் ஓர் உத்தியோகத்தரானார்.

சற்றுக் காலத்துக்குப் பின் அந்த உத்தியோகத்த எழுத்தாளர் ஒரு நாலை எழுதிக்கொண்டு அந்த வெளியீட்டாளரை அணுகினார். நாவலை வேண்டி ஒரு கண்ணோட்டம் விட்ட ரசிக வெளியீட்டாளர் சொன்னார், 'இப்ப கனட குப்பையெல்லாம் இந்தியாவிலேயிருந்து இறக்கிறார்கள். அதைத்தான் எங்கடைசனம் விழுந்தடிச்சுப் படிக்குது. இப்படியான அருமைமான நாவலைப் படிக்க ஆளில்லை, என்ன செய்யிறது..... குறை நினைக்காதே யுங்கோ'

கபாலி

துவம்சம்

இ. சிவானந்தன்

எங்களைத் தொடுத்து இவைகள், எம்மவர்கள் கூடி வெங்கொடுமைக் காடுகளை வெட்டிச் சரித்தோம், தங்குதடைக் கட்டைகளைச் சுட்டுப் பொக்கி மண் பசளைப் பூமகள் மலர்த்திச் செழித்தோம்.

வெம்புளியை நச்சரவை விரட்டிக் கலைத்தோம் வென்று குள நீர்ப்பாய்ச்சி விதைத்துக் கனித்தோம். சுந்தரநற் பூங்கொடிகள் பதித்தத் தழைத்தோம். எங்களைத் மண்வாசம் இயற்றிச் சுசித்தோம்.

அத்தோடு,

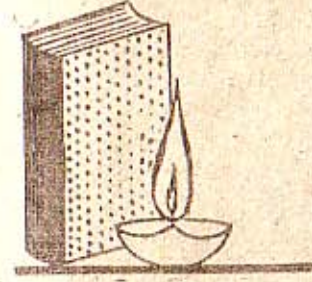
தாமரை மலர்க் கொடிகள் தண்ணயில் வசந்தம் தீபம் ஒளிர் கலைமகளின் திருவருள் சுரந்தம். சிரித்திரன் கலைக்கதிரன் செவ்வந்தித் தோட்டம் மருக்கொழுந்து மல்கையும் மணம் வீசத் தோட்டம். இவ்வெனையிலே,

ஆனை புகுந்ததினால் அழிபாடு நேர்ந்ததையோ வேலி அழிந்ததினால் விடையர்கள் விரயம் கியோ. ஆனை உழக்கியதால் அரிவி பரிநாசம் எடா ஊனை உருக்கியதால் உளம் குறைந்து வாடுகிறோம். காரணம்?

பயிரழித்த பூமியிலே பாட்கிறதோர் பொருட்காட்சி, கவின் அழிந்த களரியிலே கவிதிறதோர் கண்காட்சி. பயிர் உழக்கி மலர்க்காட்சிப் பாவிகள் தம்மிஷ்டமதில் வெயில் கொழுந்தும் வேனையிலே விளைகிறதோர் விழற்காட்சி.

குங்குமத்தாற் பொட்டுவைத்த குறையுடுப்பு நாரியரும் செந்துவர் ளாய் இதயத்தால் நஞ்சுமீழும் நங்கையரும் அளிப்பாடுடன் அணையும் அவங்காரத் திருடர்களும் விபசார வேட்கையுடன் விளையாட வந்தார் காண்.

எங்களைத் தொடுத்து இவைகள், எமதுழைப்பே மூலதனம் வெங்கொடுமைக் காடுகளை வெட்டிச் சரித்தவர் நாம். மண் பசளைப் பூமகளை மலர்த்திச் செழிப்புடனே பண்புயர வைக்கவெனப் பாடுபட்ட சேனைகள் நாம்.

முதுரில்
ஒரு நல்ல முயற்சி

சி. திலைநாதன்

உலக மதங்கள் அல்லாமா இப்பாலின் நூற்றாண்டு விழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் அக்கவிஞரின் 'பயாம், இ. மஸ்ரிக்' (கீழ்நாட்டுச் செய்தி) என்ற தொகுப்பிலுள்ள முதலாவது நூலின் ஒரு பகுதியினை இலங்கையின் முதுபெரும் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான எ. அ. இராசரத்தினம் அவர்கள் 'பூவரசம் பூ' என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

இலங்கை வாழ்வும் வழக்கும் தமிழிலக்கியங்களில் அதிகம் இடம் பெறாத ஒரு காலத்தில், தன் பிறப்பிடமான முதுர்ப் பிரதேச வாழ்க்கைப் பண்பைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் கொழு கொம்பு என்ற நாவலை ஆக்கிய வரும், 'தோணி' என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்கு இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசிகளைப் பெற்றவரும், 'திருக்கரைசைப்' புரானத்தினை உரையுடன் பதிப்பித்தவரும், தமிழில் வெளிவந்துள்ள விரல் விட்டு எண்ணாத தக்க சிறந்த வரலாற்று நாவல்களில் ஒன்றான 'கிரௌஞ்சப் பரவைகளை' ஆக்கியவரும், சில வாடுவோர் நாடகங்களின் ஆசிரி

யருமான வ. அ. கி. அவர்கள் இப்பாவிடத்துத் தமக்குள்ள சுடுபாட்டை மட்டுமன்றி மாபு வழிக் கவிதையும் தமக்குக் கைவரும் என்பதையும் 'பூவரசம் பூ' வயிலாக நிகுபித்துள்ளார்.

இப்பாலின் கவிதைகள் தமிழில் அமைவது தமிழிலக்கியப் புலத்தைச் செழுமைப்படுத்தும் என்பது சொல்லாமலே புரியும். இந்நூலின் கவிதைகள் சிலவற்றுக்கு இன்னும் பெருகட்டியிருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அச்சம் சட்டுக்காப்பும் அவ்வளவு கவர்ச்சியாக இல்லை. எழுத்துப் பிழைகளும் சிலவிடத்துக் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அத்திறைபாடுகளைப் பிரலாபிக்கும் அளவுக்கு எமது நாட்டுப் புத்தக வெளியீட்டுத் துறையினை நாம் வைத்திருக்கவில்லை என்பதனை இங்கு அழுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

முதுரில் தொடக்கப்பட்ட இன்ன தங்கம் வெளியீட்டின் முதலாவது வெளியீடாக வந்திருக்கும் பூவரசம் பூ விளைப்பற்றி என்னும்போது இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வெளியீட்டுத்

துறை இருக்கும் நிலைமைபற்றிய எண்ணமும் கூட எழுகிறது. இத்தகைய ஒரு நூல் வ. அ. இ. வருவாய் கருதியோ அல்லது பிரசித்தியைத் தானும் கருதியோ வெளியிட்டிருக்க முடியாது. உண்மையான உள்ளத்திடுபாடு காரணமாகத் தம் ஆத்ம திருப்தி கருதிச் சுயமுயற்சியை முழுக்க முன்வைத்து அவர் இந்நூலை அச்சேற்றியிருக்கிறார்.

இலாபத்தை மிகுவிக்கும் வியாபாரப் போட்டிக்கு இலக்கியத்துறையும் இரையாகும் சூழ்நிலையில் காத்திரமான இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு இலேசில் ஆதரவு கிட்டுவதில்லை. அவ்வகையில் இலங்கை இலக்கியத்துறை மிகுமோசமான நிலையில் உள்ளது. அதற்குப் பரிசாரமாக இந்திய நூல்களும் சஞ்சிகைகளினதும் ஆக்கிரமிப்பைத் தாரதம்மியம் நோக்கிக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற குரல் எழுப்பப்பட்டபோது, அதனைப் பலர் தாய்த் தமிழகத்திலிருந்து தம்மைத் தனிமைப்படுத்தும் சதி என்றும், பரந்த தமிழரசனைச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் சர்வாதிக்காரம் என்றும் வர்ணித்தனர். நான் கெழுத்து நடினைக்கும் ஐந்தெழுத்து நடினனுக்குமிடையே இரக்கியத் தொடர்பு என்ற செய்தியைப் படித்துவிட்ட யாரந்த நடினையும் நடினனும் என்ற புதிரை விடுவிக்கத் தமது தலைகளை விரண்டும் வாய்ப்புக் கிடைத்தாலன்றித் தமது தலைகளுக்குட்கிடக்கும் அசடுபோக்க வழி கிடைக்காதே என்று பலர் ஏங்கினர். ஆயினும், இந்திய நூல்களுக்குச் சஞ்சிகைகளுக்கும் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் இலக்கியத்தில் ஓரளவு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதிகமான சூழ்நிலை தோன்றியது

என்பதை இன்று கூடுதலான தொகையினர் ஏற்றுக் கொள்வது மகிழ்ச்சிக்குரியது. அன்று அக் கோரிக்கையினை எதிர்த்தும் அசட்டை செய்தும் நின்ற பலர் இன்று எல்லை வேண்டும், கதவு வேண்டும், தேசிய தனித்துவம் பேணப்பட வேண்டும், எமது நாடு சர்வதேசக் குப்பைக் கூடையதே ஆபத்துத் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று குரல் எழுப்புகின்றனர். இந்திய சஞ்சிகைகளுக்கு இன்று எமது நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் பெரும் விளம்பரங்கள் எமது நாட்டுச் சஞ்சிகை வெளியிட்டாளர்களால் எண்ணிப் பார்க்க முடியாமையாகும். இந்நிலையில் போட்டி போட்டுத் தரத்தை உயர்த்துவோம் என்பதில் அர்த்தம் உண்டா? வியாபாரிகள் செவ்விய தமிழர்களேயாயினும் — கூடிய கழிவுலாபம் தருவதோடு பரபரப்பாய் விளைபோகவும் கூடியவற்றையன்றிப் புறநூலுற்றையும், மல்கிகையையும், பூவரசம் பூவையும், தாமரையையும், சிலப்பதிகாரத்தையும் சீண்டுவார்களா?

காத்திரமான இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட எமது நாட்டு எழுத்தாளர் பலர் நீண்ட காலமாகப் பொருள் நடத்தைப் பொருட்படுத்தாமற்றதன் தம் இலக்கியப் பயனத்தை மேற்கொள்ளுகின்றனர். பொருள் வருவாயோ அல்லது வெகுஜனப் பிரசித்தியோ வாய்க்காத ஒரு சூழ்நிலையில், சமூகத்தின் மதிப்பான நிலையிலுள்ள ஒருசிலரின் பாராட்டுக்கும், விமர்சனங்களும், சில தாபனங்கள் வழங்கிய பரிசில்களுமே அவர்களுக்கு ஓரளவு உற்சாகத்தை அளித்தன. அத்தகைய ஒரு நிலைமையின் விளைவாகத் தான், விமர்சகர் சிலரை இலக்கிய உலகின் தனிக்காட்டு

ராஜாக்களாக எண்ணும் பீதி எழுவதற்கான சூழ்நிலையும் உருவாகியிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகின்றது. அது எவ்வாறாயினும், ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களும் அவர்களது பாதையினைச் செம்மைப்படுத்த வல்ல விமர்சகர்களும் ஒன்றுபட்டு இந்தாட்டின் இலக்கியச் சிறப்பைப் பாதுகாத்து வளர்க்கும் தேவையே இந்தக்கணத்தில் முக்கியமானதாகும்.

எந்தத் துறையிலாயினும் இலாபத்தையும் பிரசித்தியையும் தேடிக் காற்றடித்த திசையிற் சென்றவர்களன்றி உறுதியோடு எதிர்நீச்சல் போட்டவர் களை எதிர்காலத்தின் நம்பிக்கை ஒளிகளாகியிருக்கின்றனர். மானிடத்துக்கு உறுதியான நம்பிக்கையினை ஊட்டி ஆக்கபூர்வமான செயலாக்கத்தைத் தூண்ட உதித்தவரே அல்லர்மா இப்பால் அவர்களும், 'பூவரசம் பூவழங்கும்' செய்தியும் அதுவே.

இப்பால் எத்தகைய ஓர் உறுதியினை மானிடத்துக்கு ஊட்டிக் கருதினோர் அத்தகைய ஓர் உறுதியுடனேயே கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக எழுதிவரும் வ. அ. இராசரத்தினம், போராட்டக் களத்திலே மல்கிகையின் நூற்றியிருபது இதழ்களைக் கண்டுவிட்ட டொமினிக் ஜீவா, பத்தாண்டு களுக்கு மேலாக இந்தாட்டு வாசனை கமழச் சிரித்திரன் என்ற நகைச்சுவை ஏட்டை வெளியிடும் சிவஞானசுந்தரம் போன்றவர்கள் இயங்குகின்றனர்.

உறுதியோடு முயலும் இலங்கைத் தமிழர் எழுத்தாளர் படைப்புக்களை அவமதிப்பது அவர்களது ஆத்ம சுதந்திரம் அனுபவ அங்குக்கும் சவால்

நூலாமை

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 12 — 00

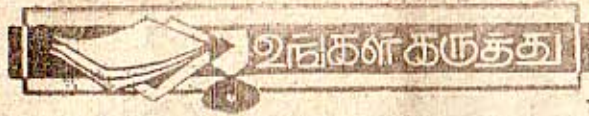
[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி — 75

இந்தியா, மலேசியா 20 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

விடுவது மட்டுமல்ல; இந்நாட்டு மண்ணின் வாழ்விலே தமிழர்களுக்கு என்ன பங்கு இருக்கிறது என்று கேட்பதுமாகும். இந்நாட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளனை இன்னொரு நாட்டெழுத்தாளனுடன் ஒப்பிட்டுக் கேலி செய்யும் தமிழனுக்கு இந்நாட்டு வாழ்வில் உரிமை கேட்கும் யோக்கியதை உண்டா? அது எவ்வாறாயினும், இந்நாட்டு வாழ்விலும் வரலாற்றிலும் வளத்திலும் தமிழ் மக்களுக்குப் பங்குண்டு. அதற்குரிய சுலுகளைக் காட்டவல்லவை வ. அ. இராசரத்தினம் போன்றவர்களின் முயற்சிகளே.

மல். அடக்கி விடுகின்றது. அதனுடன் மற்ற மொழிப்படங்கள் போட்டியிட முடியவில்லை; சென்னை போன்ற நகரங்களில் இந்தி ஆங்கிலப்படங்கள் ஓடும் அளவுக்கு தமிழ்ப்படங்கள் ஓடுவதில்லை.

தாங்கள் பிப்ரவரி 1978 இதழில் எழுதிய பகிரங்கக் கடிதத்தைப் படித்தேன். தங்களின் உணர்வுகளை — அதன் ஆழ அகலத்தைப் புரிந்து கொண்டேன். தாங்கள் இரண்டு பிரச்சனைகளை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்ட — முன்வைத்துள்ளீர்கள். சஞ்சிகை பரிவர்த்தனை, மொழிப்பிரயோகம், தங்களின் வாதங்களில் உண்மை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த வெளிப்படை உண்மைக்குக் காரணம் தாங்கள் கூறியுள்ளபடி இந்திய வாசகனின் நிர்ப்பந்தம் கொடுக்காமை அல்ல. அதற்கும் அப்பாற்பட்டு இது கலாச்சார ஏற்றத் தாழ்வின் அடிப்படையில், அதாவது சிறந்தது என்று ஒரு பகுதியினர் நினைப்பதில் — அடங்கியிருக்கிறது இந்தியாவை தாய் நாடாக எண்ணி இன்னும் பல இலங்கைவாழ் தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். இந்தியக் குடியரிமை அல்லாதார்கள், தமிழ் நாட்டு மக்கள் தங்களின் இனவிடுதலைக்கு உதவுவார்கள் என்றும் என்னுடைய கிராமங்கள். இங்கிருந்து வருவதெல்லாம் அவர்களுக்கு உயர்வாகத் தெரிகிறது. இத்தகைய எண்ணம் இல்லாமல் இடதுசாரிச் சிந்தனையாளர்கள் இருக்கலாம் — இருக்க வேண்டும். ஆனால் மற்றவர்கள் அப்படி இல்லை என்பது பலவகையில் விளங்குகின்றது. உதாரணமாக திரைப்படம் இத்துறையில் இலங்கை திரைப்படத் துறையினரின் — தமிழ்ப்பகுதி — திறமை ரசிகர்களை கவருவதில் மிகக் குறைவு என்றே சொல்லவேண்டும். இந்தக் குறையினாலும் 'தாய்த் தமிழகத்தில்' இருந்து அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்கு ஏற்றற்போல் படங்கள் எருவதாலேதான் இலங்கைத் தமிழ்ப்படங்களை ரசிகர்கள் விரும்பிப் பார்ப்பதில்லையோ என்று கருத இடமுண்டு. இந்த அம்சம் இலங்கைக்கு மட்டும் உரியதன்று. இந்தியாவிலும் நிலவுகிறது. ஏன் உலகெங்கும் நிலவுகிறது. கலாச்சார ரீதியாக பிறரைச் சார்ந்து வாழும் உலகமக்களில் பெரும்பகுதி காலனி ஆட்சி முறையின் மூலம் ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். இன்றைய 'முன்றும் உலக நாடுகள்' என்று அழைக்கப்படும் நாடுகள் அனைத்திலும் இப்பிரச்சனை உண்டு. இந்தியாவில் அமெரிக்க திரைப்படங்களும் சஞ்சிகைகளும் மற்ற ஏகாதிபத்திய சஞ்சிகைகளும் வந்து குவியும் அளவு இந்தியப் படங்களும் சஞ்சிகைகளும் அந்த நாடுகளுக்குச் செல்வதில்லை. ஏகாதிபத்திய மூலதனம் ஒரே கல்விலி இரண்டு மாங்காய் அடிக்கிறது. லாபமும், கலாச்சார ரீதியில் அடிமைத் தனத்தையும் அது தோற்றுவிக்கிறது. இந்தியாவின் முன்னேயே இந்தித் திரைப்படங்கள் மற்ற மொழிப்படங்களை வளர விடா

ஆகையால் தங்களின் கடிதத்தில் குறிப்பிட்ட படி பிரச்சனை அவ்வளவு எளிதானதல்ல. காலனிய அம்சங்கள் இருக்கும் வரைக்கும் இந்தப் பிரச்சனை தொடரும். இருவழி பரிவர்த்தனை என்பது மக்களிடையே நாடுகளிடையே சமத்துவம் நிலவும் பொழுதே சாத்தியப்படும். மேலும் தாங்கள் இந்திய குப்பைப் சஞ்சிகைகள் வந்து குவிகின்றன என்று குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். இங்கு குப்பை தானே மிகுதியாக இருக்கிறது. மக்கள் சஞ்சிகைகள் வருகின்றனவா? அவை ஏன் வருவதில்லை. இதையே நீங்கள் சிந்திக்க வில்லை. சிகரம், தாமரை, செம்மலர் போன்ற முற்போக்கு இதழ்களை அங்குள்ள தோழர்கள் ஏன் பெறமுடியாத நிலையில் உள்ளனர். மழை விட்டும் தூற்றல் விடவில்லையே. இதே நிலைதான் உங்கள் நாட்டு சஞ்சிகைகளை இங்கு அனுமதித்தாலும். மல்லிகை போன்ற இதழ்களை எங்களைப் போன்றவர்கள் பெற முடியாமலேயே இருக்கும். எங்கள் நாட்டுச் சஞ்சிகைகள் உங்கள் நாட்டுக்குள் நுழைவதற்கு யார் நிர்ப்பந்தம் கொடுப்பது எங்கள் நாட்டினரா? அப்படி என்னால் ஏன் உங்கள் அரசாங்கமோ, வர்த்தகமோ இங்கு உங்கள் சஞ்சிகைகளைக் கொண்டுவர முயற்சிக்கக் கூடாது. அவர்கள் முயற்சிக்காததற்கு காரணம் உங்கள் சஞ்சிகைகள் இங்கு விலைபோகாது என்று அவர்கள் கருதுவதே. ஏனென்றால் கலாச்சார ரீதியில் இலங்கையை இந்தியா எதிர்பார்த்த வில்லை. இந்தியா மேலைநாடுகளையே சார்ந்துள்ளது. இங்குள்ள இடதுசாரி சிந்தனையாளர்களிடத்திலேயே இலங்கையை பற்றி அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டுபவர்கள் மிக மிகச் சிலரே. அப்படியிருக்கும்போது மல்லிகை போன்ற இதழ்களை அவர்கள் எந்த அளவுக்கு வாங்குவர் என்பதே பெரிய விஷயம். பொது வாசகப் பத்திரிகை காசு கொடுத்து வாங்கிப் படிப்பது குறைவு. இங்குள்ள முற்போக்கு இதழ்களின் விற்பனையைப் பார்த்தாலே நிலைமை விளங்கிவிடும்.

இதற்கெல்லாம் முடிவு எதிர்காலத்திலேயே ஏற்படமுடியும். இடைக்கால ஏற்பாடு உங்கள் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அல்லது நாங்கள் சந்தர செலுத்துவதற்கு அனுமதி பெற வேண்டும். இதுதான் வழியாக எங்குப் படுகிறது.

மொழி நடை பற்றி எழுதியிருந்தீர்கள். தினமணி கதிர் போன்ற பத்திரிகைகள் இலங்கைத் தமிழ் மட்டுமல்ல சாதாரண மக்களின் தமிழ்மொழிப் பற்றி அவர்கள் இப்படித்தான் எழுதுவார்கள். இதற்கெல்லாம் வர்த்தக நிலைமைதான் அடிப்படை. அதைவிடுத்து நாட்டுக்கு நாடு என்று பார்ப்பது சரியாகாது. உங்கள் நாட்டு முதலாளித்துவ பத்திரிகைகள் மக்கள் தமிழை ஏற்றுக் கொள்கின்றனவா? ஆனால் இங்குள்ள இடதுசாரியினர்களேசலிங்கள். டானியல், உங்கள் படைப்புகளைப் படித்துப் புரிந்து கொள்கிறார்களே. இங்குள்ள முற்போக்காளர் இலங்கைத் தமிழை — மக்கள் தமிழை — குறை கூறுகின்றனரா என்றுதான் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். தினமணிக் கதிர் போன்ற முதலாளித்துவப்

பத்திரிகைகள் வேறுமனே ஒட்டுமொத்தக் கருத்தாக்கக்கூடாது. கதிரின் போக்கை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். எங்களால் முடிந்த அளவு முற்போக்கு சஞ்சிகைகளை உங்கள் நாட்டிலிருந்து பெறுவதற்கு முயல்வோம் என்று நான் உறுதி கூறுகிறேன்.

அத்திலெட்டி.

வே. சிதம்பரம்

பிப்ரவரி மாதத்துக்கான மல்லிகை படித்தேன்.

தற்போதைய சூழ்நிலையில் நிச்சயம் தெளிவு படுத்தியே தீர வேண்டியிருக்கிற ஒரு பிரச்சனைக்கு உரிய முறையில் 'நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான தமிழகத்து இலக்கிய நண்பர்களுக்குத் தாங்கள் எழுதிய பதிரங்கக் கடிதம் மூலம் முக்கியத்துவம் தந்து விளக்கியுள்ளீர்கள்.' மிக்க நன்றி.

தமிழகத்தோர் மட்டுமல்ல நம் தேசத்து வாசகர்களும் நிச்சயம் அறிந்து சிந்தித்து உணர்வேண்டிய ஒரு விஷயமது. தென் விந்திய சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் என்பன நமது நாட்டில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அதீத உரிமை பற்றியும் அதனால் நமது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஏற்பட்டுள்ள -- ஏற்படுகிற பாதிப்புப் பற்றியும் நம்மவர்களும் மிக ஆழமாய் உணர் வேண்டிய ஒரு காலகட்டம்தான்.

'பெரிய தேசம் என்ற அகம்பாவமும் பெரிய தமிழ் இனம்' என்கிற கர்வமும் அவர்களின் உணர்வுகளை அவர்களை அறியாமலே பாதிக்கின்றதோ' என்கிற தங்கள் சந்தேகம் சரியானது தான். நம் கலைப்படைப்புக்களைக் குறித்து அவர்களுக்கிருக்கின்ற ஏளன உணர்வுகளைக் காட்டுகிற விதமாய் - 5 - 3 - 78-க் குரிய ஆனந்தவிசுடன் வெளியிட்டுள்ள ஒரு துணுக்கினை இத்துடன் அனுப்பியிருக்கிறேன். கதிரின் விமரிசனமும் விகடன் இத்தகைய செயல்களும் எங்களைப் பற்றிய அவர்களது கணிப்பீசை நன்கு தெளிவு படுத்துகின்றன. நிதரிசனமாகின்ற இந்த உண்மைகளாவது அவர்களின் கண்களைத் திறக்கட்டும்.

கல்லூர்.

ந. சத்தியபாலன்

நகைச்சுவை உலகில்
தனித்துவச் சஞ்சிகை

சீர்திருநெல்

தொடர்ந்து படித்துப் பாருங்கள்

பொன்மணிக்குப் பின்
ஒரு வாடைக்காற்று

மாவை. நித்தியானந்தன்

கடந்த ஆண்டில் 'பொன்மணி' திரையிடப்பட்டபோது, பத்திரிகைகளில் விரிவான விமர்சனங்கள் வந்தன. இத் திரைப்படம் அளித்த ஏமாற்றத்தின் மத்தியிலும், அது சொல்ல வந்த செய்தியும், காட்ட எத்தனித்த பாத்திரங்களும், பல காட்சிகளும் மனதில் பதிந்தன. இன்றும் அவை பசுமையாகவே உள்ளன. பொன்மணிக்குப் பின், வழமைக்கு மாறுதலான கண்ணோட்டத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட படமாகக் கருதப்படுவது 'வாடைக்காற்று'.

வாடைக்காற்று, தமிழ்ப் படம் பார்ப்பவர்களுக்கு ஒரு புதிய அனுபவத்தைத் தர முற்படுகிறது. களம், கதை, உரையாடல், காட்சிகள் முதலிய யாவும் சீரழிந்த தமிழ்த் திரைக்கு, மாறுதலானவையாக அமைந்துள்ளன. சாதாரண அறிவுக்குக் கூட முட்டாள்தனமானவையாகக் காணப்படுவன வழமையான தமிழ்ப் படங்கள். வாடைக்காற்று இவ்வாறன்றி யதார்த்தத்தைப் பற்றி நிற்கிறது.

இத்தகைய தன்மைகள் இருப்பதால் மட்டும் ஒரு படம் நிறந்த படமாகி விடுமா? கலைத் துவமான நல்ல படங்கள் வர வேண்டுமென்ற ஆவலுள்ளவர்களுக்கு பொன்மணியைப் போலவே வாடைக்காற்றும் சோகமான ஏமாற்றத்தையே அளித்துவிட்டது.

இடையில் வந்த முன்னுத்தர இலங்கைப் படங்கள் (தோக்கே மூன்றாந்தரம்) 'ஓஹோ' என்று ஓடியதால் எமக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியுமில்லை. ஜனத்திரளைக் கவர்ந்த கோமானிகளும், நான் உங்கள் தோழனும் சிலர் நினைப்பதுபோல் சுழத்துத் திரைக்குப் பெருமைச் சின்னங்களுமல்ல.

'வாடைக்காற்று' பார்வையாளர்களைக் கவரவில்லை. ஆனால் தவற்றினைப் பார்வையாளர்களின் மேல் போடுவதற்கு ஒரு நியாயமுமில்லை.

வாடைக்காற்றைப் பார்த்த பின் மனதில் ஆழப் பதிந்தவை அதிகமில்லை. தெளிவின்மையும் ஒருவித வெறுவையுமே மிஞ்சின. பொன்மணியைப் போன்று நிலைத்து நிற்கும் மனப் பதிவுகளையேனும் இப்படம் ஏற்படுத்தவில்லை.

திரைப்பட ஒட்டத்திற்குக் கடுதலாகக் கைகொடுத்திருக்கக்கூடிய ஒரு கதையைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கலாம். ஆனால் இங்கே, எடுத்த கதைகூடப் படத்தில் மேலும் தளர விடப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் படம் என்னத்தைச் சொல்ல வகுகிறது? எதுவுமே கூர்மை பெறவில்லையே. பல இடங்களில் தெளிவின்மையால் குழப்பமேற்படுகிறது. கடற்கரைச் சண்டை, பேய் பிடித்தல், சுற்பழிப்பு, சுடலையில்

மரணம், வாடி எரிதல் — இத்தகைய முக்கிய சம்பவங்கள் விளக்கமற்றும், கூர்ப்பையற்றும் போனதால் படம் பலவினமுற்றது.

தரமற்ற படப்பிடிப்பைப் படம் முழுவதிலும் உணர்ச்சிளரோம்.

கே. எஸ். பாலச்சந்திரன், எஸ். யேசுரட்ணம் ஆகியோரது பாத்திரங்களை ஓரளவு முழுமையுடன் உருப்பெற்றுள்ளன. பாலச்சந்திரன் தோன்றும் கிணற்றடிக்காட்சி போன்றவை மனதைக் கவர்ந்தன. படத்தின் பல இடங்களில் கவையான உரையாடல்கள் வருகின்றன. அளவாகவும் வருகின்றன. வானொலி விளம்பர நிகழ்ச்சிகளில் முதலில் இவற்றைக் கேட்ட போதும் மிக நன்றாக இருந்தது.

‘யாருக்காக அழுதான்’ போன்ற நாடகங்களில் ஸ்டிஸ் வீரமணியைப் பார்த்தவர்களுக்கு, இந்தப் படத்தில் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இடம் கேலி செய்வதைப் போல இருக்கும்.

படமெடுக்க முன்னர், காட்சிகளைத் திறமையாகத் திட்டமிடாதமையும், பார்வையாளர்களோடு தெளிவாகப் பரிவர்த

தனை செய்ய வேண்டுமென்ற உணர்வு படமெடுத்தவர்களிடம் மேலோங்கி இராமையும் இப் படத்தில் நன்கு பிரதிபலிக்கக் காண்கிறோம்.

நல்ல குறிக்கோளுடன், கலைத்துவமான படமெடுக்க முற்படுபவர்கள், படிமுறையாகத் திட்டமிட்டும், கவனமெடுத்தும் செயற்பட்டால் என்ன? இவ்வேயெனில், இவர்கள் தாம் விரும்பிய குறிக்கோளையே மேலும் பின்தள்ளுபவர் ஆவார்கள். இவர்கள் தோல்வியடையும் போது, அதனை வெறுமனே ஒரு தனிப் படத்தின் தோல்வியென்று கணித்து மறந்துவிடுதல் முடியாது. ஏனென்றால், அத்தகைய தோல்வி எமது நிரைப்படத் துறையின் வளர்ச்சியையும், திசையையும், ரசிகர்களின் ஆபிப்பிராயத்தையும் முழுமையாகப் பாதிக்க வல்லது.

எது எப்படியிருப்பினும், இலங்கைத் தமிழ்ப் படம் என்று கூச்சமின்றிச் சொல்வதற்கு இதுவரை எப்பிடம் பொன்மணியும், வாடைக்காற்றும் தான் உள்ளன. வேண்டுமானாலும், குத்தி விளக்கையும் சேர்க்கலாம். வெளிவந்த ஏனைய படங்கள் பெரும்பாலும் விமர்சனத்துக்கே தகுதியற்றவையே. ✽

தொடர்ந்து மல்லிகையைப் படித்துவரும் தரமான இலக்கிய ரசிகர்களுக்குப் பிரதானமான பொறுப்பொன்றுண்டு. இந்த மண்ணில் காத்திரமான கலை, இலக்கிய, நாடக வளர்ச்சியை நீங்கள் மனதார வளர்த்தெடுக்க வேண்டுமென விரும்பினால் நமது நிறைகளை நண்பர்களுக்கு கூறுங்கள்; குறைகளை எமக்கு எழுதுங்கள்.

இது ஓரேதிர்க் கோட்பாடு அல்ல. கதையோ கட்டுரையோ என்பது பண்டிதர்க்கு மட்டுமான அல்ல. நமக்கு நலிவு எல்லாத் துறையிலும் என்பதை நினைத்து எழுந்த புலம்பல் இது.

இவர்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள்!

ஸ்திரன்

இடம்:- கொழும்பு மாநகரத்தில் ஒரு மண்டபம். இங்கேதான் கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றி முத்ததைப் பேசிக் கொல்லுகிறவர்களின் எல்லாச் சடங்குகளும் நடந்தேறுவது உங்களுக்குத் தெரியும்.

நேரம்:- மாலை 6-30. சரியாக இல்லை;

அந்த மண்டபத்தில் கொழும்பில் பெரிய பதவிகளை வலித்த, வலிக்கிற, வலிக்கப் போகிற தமிழ்ப் பெரிய மனிதர்களும் அவர்களுடைய மனைவிமார்களும் அங்கு வர இணங்கிய அவர்களுடைய பிள்ளைகளும் குழுவியிருக்கிறார்கள். தெளித் தார்போல் சில சிங்களப் பெரியவர்களும் இருக்கிறார்கள். வெள்ளை வெளுக்கச் சில சிந்தி மனிதர்களும் சிந்தி இருக்கிறார்கள். அடக்கமாகவும் எளிமையாகவும் தோற்ற முயற்சிக்கிறார்கள்.

இவர்கள் அனேகமாக முன் வரிசைகளில்.

நடு வரிசைகளில், அந்த மண்டபத்துக்கு அருகே வலிக்கிற நடுத்தர வகுப்பு மக்கள் தங்கள் முழுக்குடும்ப சகிதம் வந்து ‘தெய்வத்தை எப்போ காண்போ’ மென்று எட்டிப் பார்த்த படி இருக்கிறார்கள்;

பின் வரிசைகளில் கொழும்பிற்கே உரிய கல்யாணம் பண்ணிய பண்ணாத பிரமச்சாரிக் கூட்டங்கள் இருக்கின்றார்கள். இருக்கின்றன என்றும் சொல்லக் கூடியவாறு இருக்கிறார்கள்;

ஸ்வாமிகள் மேடையில் ஏறி அமர்கிறார். சபைப் பரபரப்படைகிறது. நேரத்தில் மாலை மரியாதைகளை ஒரு குழந்தை செய்கிறது. ஸ்வாமிகள் அந்தக் குழந்தையை வாத்தலயத்துடன் நோக்கி அருள்கிறார். அது ஒரு முக்கியமான குழந்தையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை அவர் உணர்ந்திருக்கக் கூடும்; சபையில் இருந்தபடி குழந்தையின் பெற்றோர் விரிந்த கண்களுடன் இந்தச் சம்பவத்தைப் பார்த்து ஆனந்தப் படுகிறார்கள்.

கீழே ஒருவர் குறுக்கும் நெடுக்கும் நடந்தபடி ‘பிஷி’

யாக இருக்கிறார். அவர் ஒரு முக்கியஸ்தர்.

மேலே மேடையில் எரியும் குத்துவிளக்கைச் சரிபார்த்தபடி இன்வனுவார் முக்கியஸ்தராக முயன்று கொண்டிருக்கிறார்.

எல்லோரும் முதலில் விறைப் பாகவும் தலையைச் சற்றே ஓரேற்றக் கோணத்தில் பிடித்த வாரும் இருக்கிறார்கள்.

பெண்கள் ஸ்வாமிகளை உன் னிப்பாகப் பார்க்கிறார்கள்.

இந்த முறை ஸ்வாமிகள் கொஞ்சம் குறைந்த வயதினர். சட்டை போட்டிருக்கிறார் — இல்லை — என்பதெல்லாம் சின்ன விபரங்கள் இருந்தாலும் அமரு தான் இல்லாவிட்டாலும் அமரு தான். தாடிக்கறுப்பு வெள்ளை முகத்தில் ஒரு சித்தர்சோபையை ஏற்படுத்துகிறது.

'ஹரிஹி ஓம்!' என்று கம் பீரமாகத் தொடங்குகிறார்.

இப்போ திமுதிமுடென்று காவியுடையணிந்த ஒரு வெள் ளைக்காரக் கூட்டம் நுழைகிறது. அதில் உள்ள பெண்கள் தபஸ் விகள் மாதிரித் தேர்வென்றுக் கிறார்கள். மக்கள் மரியாதையுட னும் 'பக்தி' புடனும் வியப்புட னும் இவர்களுக்கு வழி விடுக றார்கள்.

இந்த வெள்ளைக்காரக் கூட் டத்தில் அமெரிக்கர்கள் பெரும் பாலும்; ஜெர்மனியர், பிரிட் டிஷ் அமெரிக்காச் சொந்தப் பிரஜை கள், பிரஞ்சுக்காரர்கள் உடன் வேறு பல வெள்ளைக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஏன் ஓர் உளவாணி ஸ்தாபனத்தின் நீண்ட கொடிய கரங்களின் நகங்களாக இருக்க முடியாது என்கிற ஐயும் மண்டபத்தின் வெளியே, எதந்து அழுக்கேறிய உடையணிந்து இவைகளில்

லாம் என்ன? என்றும் 'கண்டல் கிடைக்குமோ?' என்றும் வியப் புடனும் ஏங்கும் விழிகளுடனும் நிற்கின்ற கூட்டத்தைப் பார்த் தவுடன் எழுகிறது.

மேடை விளக்கின் பிரகாசத் தில் ஸ்வாமிகளுக்குப் பின்னே, இல்லை..... இல்லை, முன்னே தொலைவில் உள்ள இந்த மக்க ளைத் தெரியவில்லை. நல்லவேளை! ஸ்வாமிகள் மிக உருக்கமா கப் பாடுகிறார்.

சுத்த கருநாடகமுயில்லை. சுத்த சினிமா ட்யூனில்லை. இது சுத்த கருநாடக இசை யென்று மயங்கி (தங்களாலும் இதுகளை ரசிக்க முடியுமென்ற நோக்குடன்)க் கேட்கிற சினி மாப் பிரகிருதிகளும், 'ஸ்வாமி கள்' பாடுவதால் இது சினிமா இசையில்தான் மயங்கிக் கேட்கிற கருநாடகப் பிரகிருதி களும் இந்த மகாசபையில் கூடி இருக்கிறார்கள். சிலபேர் இப் பாட்டுக்களை நாடாவில் பதிந்து விட முனைந்து கொண்டிருக்கி றார்கள். இவர்களை கால்குவிட் டர்; ஸ்டேட்ஸ்கோப் அல்லது பெரிய செக் புஸ்தகங்களுடன் தான் நீங்கள் வழக்கமாகக் கண்டிருப்பீர்கள்.

வந்திருக்கிற குழந்தைகளின் சிரிப்பொலி அல்லது அழுகை யொலி ஸ்வாமிகளுடைய ஹார் மோனியத்தின் கருதியுடன் சில வேளைகளில் ஒத்துப் போகிறது.

கணேசா, விநாயகா, முருகா, கந்தா, சக்தி, தாயே, நமச்சிவாய, கிருஷ்ண இவர் கள் மாயை மண்ணைக்கட்டியுடன் இந்த இசையோடு ஸ்வாமிகள் வாயால் வந்து பிறகு பக்தர்கள் வாயாலும் வருகிறார்கள்.

பெண்கள் வரும்போதோ அல்லது அவர்கள் தத்தம் தலை களைத் திருப்பும்போதோ பல

ஆண்களும் அவர்களைப் பார்க்கி றார்கள். பெண்கள் ஆண்களைப் பார்க்காமலிருக்க முயற்சி செய் கிறார்கள். அல்லது ஆண்கள் பார்ப்பதை அறிந்து உணர்ந்த படி அவர்கள் பார்க்காத நேரத்தில் டக்கென்று பார்த்த பின் பஜனையில் சேர்ந்து கொள் கிறார்கள். சக பெண்கள் எப் படி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மனத்தில் வாங்கிக் கொள்ளுகி றார்கள். எல்லாருடைய மன மும் எங்கோ..... எங்கோ.....

ஸ்வாமிகள் ஹைக்கிடையே 'நமோ பார்வதிபதியே' சொல்லி அவர்கள் வாய்களால் 'ஹர ஹர மஹாதேவா!' சத்தம் வரப்பண்ணிக் கொள்கிறார்.

மனம் மட்டும் இன்னும் எங்கோ..... எங்கோ.....

ஸ்வாமிகள் பஜனையை முடித்துக் கொண்டு பேச்சைத் தொடங்குகிறார். சமந்தகாரமான பேச்சு. தவனி பேதம் செய்து, பாட்டுகள் பாடி, கதைகள் சொல்லி, ஹாஸ்யம் பண்ணி...

பேச்சு நன்றாக இருக்கிற தென்ற கோலாகலம்!

சாராம்சம் என்ன என்பது இந்தச் சம்பவங்களின் முழு மையையும் ஒட்டியே நீங்கள் குடைய வேண்டுமே தவிர தனி யாகக் கேட்க வேண்டுமென்றால் இதோ கொஞ்சம்!

'அணக்திரந பிஷ் லங்க; புத்ர தாரக்ருஹாதிஷு'.....

— என்ன ராகமென்று சொல்ல முடியாததொரு பல பட்டை ராகக் குழம்பில் சங்க திகளும், அதையொட்டி ஹார் மோனியத்தின் கட்டைகள் கிடு கிடு என்று வாய்பிளந்து ஓலமும் 'வன்ஸ்மோர்' அவர் மனத்தி லேயே கிடைப்பதால் இருமுறை தொடர்ந்து,

நித்யஷ்ய னமசித்தத்வமி ஷ்டா நிஷ்டோப பத்திஷு.....

— சுதி இறங்கி ஓய்ந்து, தனது பலத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு திரும்பவும் 'பத்திஷு' வில் ஒரு பிருகா.

இது ஏன்னா?.. அசக்தி.....

மத்திம கருதியில் ராகமும் ஹார்மோனிய அலறலும், பற் றில்லாமல்.

சத்தம் கீழே இறங்கி—

கடைத்தெரு வழியாக கார்லே போரேயும். கடைகளில் ஆடை அணிகளெல்லாம் தொங்கு கின்றன. லைட்டெல்லாம் போட்டு ஜோடனை பண்ணியிருக் கிறான். பார்த்துக் கொண்டு போறப்பவே யோசிச்சிண்டே போரேயும்.

என்ன யோசனை?

இதுவே ஒண்ணு ரெண்டு வாங்கிடுவமா? அவளுக்கு வாங்க ணும். அப்புறம் மகன், மகள் எல்லாருக்கும் வாங்கணும். அதுக்கெல்லாம் மேலே எனக்கு வாங்கணும்.....

கூட்டத்தில் ஒரு சிறு சிரிப்பு மலர்கிறது.

கூட வந்த மனைவி இதுக ளைப் பார்க்கிறாளென்னு பயம் வேறே வந்தது. எல்லாருக்கும் இப்போ வாங்கிறதுன்னு பர்சிலே ரெண்டாயிரம் கொறைஞ்சு போகுமே.....

இப்போ எல்லாரும் சிரிக் கத் தொடங்கினார்கள்.

பர்சிலேயும் பற்று, கடை யில் தொங்கிற துணியிலேயும் பற்று.....

இதுவரை சிரிப்பு அலையில் பங்கு கொள்ளாமலிருந்த முன் வரிசை அதிகாரிகள் இப்போது ஆளை ஆள் பார்த்து கிசு கிசு

மூட்டப்பட்டவர்கள் மாதிரிச் சிரித்துக் கொள்கிறார்கள்.

இந்த மாதிரியான பற்றுக் களில்லாமல்.....

அநபிஷ்வங்க புத்ர தாரக் குஹாதிஷு

தன் ஹாஸ்யத்தின் வெற்றியைக் கொண்டாடும் ரீதியில் உச்சஸ்தாயியில் ஆர்மோனியும் ஆர்ப்பரிக்க அநபிஷ்வங்க புத்ர தாரக்குஹாதிஷு.

மகன், மனைவி, வீடு இது கவிலே எல்லாம் பற்றில்லாமல் இருக்கணுமா? முடியுமா? அந்த அயோத்தியை ஆண்ட தசரத மகாராஜாவால் முடிஞ்சுதா? மனைவி மேல பற்று வைத்து அவன் கேட்கிற வரத்தைக் கொடுக்கும் படியாப் போச்சு. மகன் மேலே பற்று வைத்துத் தன் உயிரையும் கொடுக்க வேண்டியதாய்ப் போச்சு. மனைவி அதைக் கேட்கிறாளே இதைக்கேக்கிறாளே, என்ன பண்ணலாம்? மகன் இந்த முறையாவது கிளாசிலே பரீஸ்ட்டா வருவானா?

அதெல்லாம் போகட்டும். அவன் தெருவில பந்து விளையாடி வீட்டு ஐன்னல் கண்ணடியை ஒடைச்சுட்டான்னுட்டு கம்பிளெயிண்டு குடுக்கறானே இவன் ஏன் தெருவுக்குப் பக்கத்திலே வீட்டைக் கட்டினான்?

எல்லாரும் சிரிக்கிறார்கள் ஸ்வாமிகள் இதை எதிர்பார்த்ததைப் போல் கொஞ்ச நேரம் இடைவெளி விட்டுப் பின் தொடர்கிறார்.

ஏன் கொழந்தைன்னதும் என்னவெல்லாம் சொல்லத் தோன்றுகிறது பார்த்தீர்களா? நியாய அநியாயமே மாறிப் போய் விடுகிறது. அதுதான் கிருஷ்ணன் கீதையில் சொல்கிறார்!

அநபிஷ்வங்க புத்ர.....

ஓசை தன் வாயாலும் ஆர்மோனியத்தின் வழிற்றாலும்—

மனைவியே அப்புறந்தான் வருகிறார்.

.....தார.....

நின்று நிறுத்தி ஒரே ஸ்வரத்தில் 'தார' கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் பரபரப்படைகிறார்கள்.

ஏன்?

குரல் உயர்வதில் கஸ்பென்சும் கூடுகிறது.

மனைவியைக் கண்டு தானே ஐயா பிள்ளையே வருகிறது? இந்தக் கிருஷ்ண பரமாத்மாவுக்குப் பயித்தியமா? மனைவியாகப் பட்டவள் தன்னோடு இணைந்து போன ஆத்மா ஆச்சே? அவளையே தள்ளி வச்ச புத்ரவை இடையில் கொண்டு வந்து முதல் ஸ்தானம் கொடுக்கறதுக்கு அர்த்தம் என்ன?

கர்ம விளைப்பயன் அப்படிங்கறது நாங்கள் முன் பிறவியிலே செய்த பாவங்களையெல்லாம் கண்ணுக்குத் தெரியாத மூட்டையாய்க் கட்டி நம்ம தலையிலே பகவான் வச்சதுன்னது இல்லை. என்ன என்ன கர்மங்களைச் செய்யறதுக்காக பகவான் எங்களுக்கு இந்த உடம்புச் சட்டையைப் போட்டு, அனுப்பியிருக்காரோ அதுதான் கர்மவிளைப்பயன். இந்த லோகத்திலே ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் ஒரு கர்மா காத்திருக்கிறது. ஒருத்தனுக்கு ஒரு கர்மா காத்திருக்கு.

ஐந்து விரல்களும் விரித்த பாணியில் இடக்கை புறம் சபைக்குத் தெரியும் வண்ணம் இப்படி வருகிறது.

ஒருத்திக்கு இன்னொரு கர்மா காத்திண்டிருக்கு.

இடக்கை மாதிரி வலக்கை, ஐந்து மறற்புறம் இருந்து இடக்கைக்கு தேர் எதிரே வருகிறது.

இரண்டு பேருமா இணையறும் ஒரு கர்மம்.

இரண்டு கைகளினதும் விரல்களும் ஒன்றையொன்று பிள்ளிக் கொள்கின்றன.

அந்தக் கர்ம பலன் இன்னொரு ஆத்மாவுக்குச் சட்டை போட்டுடறது. அந்தக் கர்ம பலன் முடிஞ்சு ஓடணே அந்த பந்தமே ரெண்டாவது படிமானதுதான் இல்லைன்னு அதுவே பரமாத்மனு இருக்கிறது தாமஸ ஞானம். அதுதான் பரமாத்மா சொல்கிறார்.

யத்துக்குத் ஸ்நவ தேகஸ் மித் கார்யே ஸக்த மஹிதும்.

அதத் வார்த வதஸ்பம் சக்ததாமஸ முதாஹ்ருதம்.

வேகமாக மத்திம ஸ்ருதியிள் சொல்லப்படுகிறது. அவசரம் எதனால் என்பது தெரியவில்லை. முன் வரிசையில் பலருக்குக் கவனம் கூடுகிறது.

இந்த லோகத்திலே, ஒரே கார்யத்தில் அதுதான் சகலமும் அதுவேதான் எல்லா சித்திகளையும் தரும், அப்படின்னு நெனைச்சுக்கற அல்பமான ஞானம் அபிமங்கறது கீதை. அது ஞானமே இல்லை.

தாரமாக வாய்த்தவன்தான் சகலமும்னு நெனைக்கிறது தாமஸ ஞானம்.

இப்பிடப் பார்த்தால் நம்மிலே சாத்வீக ஞானம் உள்ளவா எத்தனைபேர் இருக்க முடியும்?

டார்லிங், நான் இன்னைக்கு எந்த ஷர்ட் போட்டுக்கட்டும்? எந்த டை நான் கட்டிக்கணும்?

எத்தனை மணிக்கு இங்கே திரும்பி வரணும் வந்தப்புறம் எங்கே போகணும்?

வேகமாகச் சொல்லிக் கொண்டே போகிறார். சற்றே நிறுத்தி—

கொஞ்சம் சில்லறை தந்து வை பொண்டாட்டி தெய்வமே கெடுக்கிற பாணியில் குரலைக் குறைத்துச் சொல்ல சபை கலசலக்கிறது.

இப்படி இருந்தால் எப்படி சாத்வீக ஞானம் வரும்? அதுதான் பரமாத்மா புத்ர வை முதலில் வச்ச 'தார' வைத் தள்ளி வைக்க சொல்கிறார்.

அஸத்திரந பிஷ்வங்க புத்தி தாரக்குஹாதிஷு

நித்யஷ் ச மை சித்தத்வ மிஷ்டா நிஷ்டோப பத்திஷு

இரண்டு மூன்று ஸ்வர விச்சுக்குள் பாடப்படுவதால் என்ன ராகமென்று கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஹார்மோனியம் நல்ல பேசை தொடரவில்லை. ஒரே ஸ்வரத்தில் நின்று கொள்கிறது.

ஸம சித்தத்வம் இஷ்டா நிஷ்டோப பத்திஷு திருகிப் வும்—

இஷ்டமானதும் இஷ்டமில்லாததும் வறற்பேர மனம் ஆனது ஒரே நிலையில் அமைகிற பக்குவம் வந்ததையனுமாம். இப்படியான மனோநிலை வறற்பேர கர்மம் ஒட்டிக்கிறதில்லை. ஒருத்தனுக்கென்று காத்திருக்கிற கர்மத்தை அவன் எப்படி அதை எத்துக்கணும்னு வெறுப்படைந்து செய்யவும் கூடாது. அதுவேதான் சகலமும் அப்படின்னு அதீத ஆசை வைக்கவும் கூடாது. ஆபீஸிலே வேலை பாக்கறவர்கள் எத்தனை பேர் தங்களுடைய வேலையை வெறுப்பில்லாமல் செய்கிறார்கள்? பியூ

விடம் இந்த பைல்கட்டை அங்கே குடுப்பான்னு சொல்லிப் பாருங்கள். முனுமுனுப்பில்லாமல் என்றைக்காவது அவன் வாங்கிண்டு போனது உண்டா? எல்லாரையும், ஏன் தெய்வத்யுமே சபிச்சுண்டுதான் வாங்கிக் கொண்டு போவான். பெரிய அதிகாரிகளனு இருக்கிறவாரும் விசேஷம்னு சொல்ல முடியாது. ஒருநாள் முழுதும் செய்யிற வேலையே ரெண்டு கையெழுத்துப் போடறதுதான். அதையாவது ஒழுங்கா கடமையுணர்ச்சியோட செய்வோமே என்பது கிடையாது. தன் அதிகாரம் செல்லுபடியாகிறதா என்கிறதையே சதா சர்வதா யோசிச்சிண்டிருந்தா எப்படி? பதவி உயர்வு எப்போ என்கிறதும் கவலை. ஆனால் வேலையில் மட்டும் இஷ்டமே கிடையாது.

நடு வரிசைகளின் சிரிப்பில் முன் வரிசை சேர்ந்து கொள்ளவில்லை.

இஷ்டமும் வேண்டாம். நிஷ்டோபமும் வேண்டாம் சமசித்தத்வம் வேண்டும். அப்போதான் கர்மம் எங்களை ஓட்டிக்கிறதில்லை. அப்போதான் இந்தக் கர்மபந்தத்திலிருந்து விடுதலை. அப்போதான்.....

வசனங்களின் வேகம் கூடிக் கொண்டு போகிற அதே நேரத்தில் ஸ்தாயியும் கூடிக்கொண்டே போகிறது.

ஜீவாத்மாவானது அண்ட சராச்சரத்தோடு, பஞ்சபூதங்களோடு பரமாத்மாவைச் சேருகிற பாக்கியத்தைப் பெறும்.

முத்தாப்பாக ஒரு கலோகம், ஹார்மோனியத்தின் அனுசரணையுடன் இதைத்தொடர்ந்து த்யான கலோகம் ஹார்மோனியம் இல்லாமல்.

பிரகாசும் இல்லை—

பெரிய உபந்யாசம் முடிந்ததையிட்டு சபையில் ஒரு நிவாரண பாவம் தாண்டவமாடுகிறது.

இது எப்போ முடியும் என்று காத்நிருத்த நன்றியுரைப் பெரியார் மெள்ள மெள்ள உற்சாகத்துடன் மைக்கை நோக்கி வருகிறார். உற்சாகம் எவ்வளவாயிருந்தாலும் வயது விடவில்லை. உரிய வழுக்கை, கண்ணாடி, இடுப்பில் நாஷனலைச் சுற்றி சால்வை, முன்னெருகால் கடுவன் பூனை அதிகாரியாய் இருந்து ஓய்வு பெற்றபின் போக்கடிக்கப்பட்ட, இப்போது திரும்பி வந்திருக்கிற 'நானே நான்' பார்வை சகிதம் சபையின் ஜனத்தொகையைப் புள்ளிவிபரம் எடுத்தபடி வருகிறார். நாடாப் பதிவுகள் இதற்குள் நின்றுபோகின்றன. ஆனால் நாடாப் பதிவுக்கு ஒருவர் மட்டும் ஆயத்தம் செய்கிறார். பதிபவரும் ஓரதிகாரி என்பது பார்க்கத் தெரிகிறது. இவர் முகத்தில் அவர் சாயவில்லை. எனவே பெரியவரின் மகனாகவும் இருக்கலாம்; மருமகனாகவும் இருக்கலாம். சபையில் பரபரப்புக் கூடுகிறது.

போகப் போகிற அவசரம். நன்றியுரை என்பது நன்றி என்னத்துக்காகவோ அதைப் போல முக்கியமானது. இருந்தாலும் அது முழுவதையும் இங்கே தந்து பாபம் தேடிக்கொள்ள முடியாது. சபைக்கு (அதாவது முன்வரிசைக்குப் பின்னால் தெரிய வந்தது என்னவென்றால்) (1) பெரியவர் கல்வி அமைச்சின் நிரந்தரக் காரியதரிசியாக விருந்து ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார் (நான் ஓய்வு பெற்றிருக்கிறேன்).

(2) இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, கானடா, மேற்கு ஜெர்மனி, ஆஸ்திரேலியா, ஆகிய

நாடுகளுக்குப் போயிருக்கிறார் (நான் போயிருந்திருக்கிறேன்)

(3) அங்கே மக்கள் இவரை இந்து சமயம் பற்றிச் சொற்பெருக்காற்றும் வண்ணம் கேட்டிருந்திருக்கிறார்கள். ஆற்றியும் இருக்கிறார். (நான் ஆற்றியிருக்கிறேன்)

(4) அங்கேயெல்லாம் ஸ்வாமிகளுக்கு நிறைய நிறைய பக்தர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இவர் கண்டிருக்கிறார் (நான் கண்டிருக்கிறேன்)

(5) ஸ்வாமிகள் தந்த விளக்கங்கள் போல விளக்கமா ஒரு நூலிலுமில்லை. (நான் நிறைய நூல்களைப் படித்திருக்கிறேன்)

(6) பெரியவரின் தந்தையார் பிரபல வழக்கறிஞரும், பிரசித்த நொத்தாரிகம், பெரிய சைவப் பெரியாருமாவார் (நான் அவருடைய மகனுவேன்)

(7) பிரபல வழக்கறிஞரும், பிரசித்த நொத்தாரிகம், பெரிய சைவப் பெரியாரும் இவருடைய தந்தையாருமான அவர் பகவத்கீதை தினமும் பாராயணம் செய்வதுண்டு (நான் அவருடைய மகனுவேன்)

பெரியவர் தனது சிறுவயை முடித்துக் கொண்டு கீழிறங்கியவுடன் ஸ்வாமிகள் எழுந்து கொள்ளப் பின் வரிசையும் நடுவரிசையில் பின் வரிசையும் போகத் தலைப்படுகின்றன. முன்வரிசையும் நடுவரிசையின் முன்வரிசையும் சிறுசிறு கூட்டங்களாக இணைந்து பிரிந்து கொள்கின்றன. ஸ்வாமிகள் காலில் இவர்கள் விழுந்து சேவித்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். அதிகாரிகளின் குழந்தைகள், பெண்கள், பல்யத்துடனே இதைச் செய்கிறார்கள். அதிகாரிகள் கூட்டம் கூட்டமாக நின்று மெல்ல எதை எதையோ பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

டமாக நின்று மெல்ல எதை எதையோ பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

நன்றியுரைப் பெரியாரும் ஒரு சிறு கூட்டத்தில் நிற்கிறார்.

'எப்படியிருந்தது பேச்சு?' என்று பக்கத்தில் ஒரு வரை ஆங்கிலத்தில் வினாவுகிறார்.

'எனக்கு எல்லாம் விளங்கியது இதைத் தவிர. ஸ்வாமிகள் நாங்கள் செய்ய வேண்டியது தான் கர்மம் என்கிறார். அப்படிப் பார்த்தால்.....'

நன்றியுரைப் பெரியார் அவசரத்துடன் குறுக்கிடுகிறார்.

'இல்லை..... இல்லை. நானே கேட்டது என்னுடைய பேச்சைப் பற்றி'

'ஓ அது மிக விசேஷமானது' என்கிற பதில், பதிலளிப்பவரின் சக்தியெல்லாத் திரட்டி வருகிறது.

'ஸ்வாமிகள் பேச்சில் ஐயப்பட நாங்கள் யார்?' தனது அகங்காரத்திற்குச் சமாதானமாகவும், இந்தத் தத்துவச் சுழல்களிலிருந்து விடுபடுவதாயும் தனது முத்திரை ஸ்வாமிகள் பேச்சிற்குண்டென்ற தோரணையிலும் நன்றியுரைப் பெரியார் தலையைக் குனிந்து, கண்ணைக் கண்ணாடிக்கு வெளியால் பாய்ச்சிக் கேட்கிறார். மற்றவர் தலையை ஆட்டிக் கொள்கிறார், பிறகு இருவரின் பேச்சும் குறைந்த சப்தத்துடனே நடக்கிறது. 'வேதன்கி' என்பது லேசாகக் கேட்கிறது.

வெள்ளைக்காரக் கூட்டம் ஸ்வாமிகள் காலில் விழுந்து எழுந்த பின்னர் தங்கள் டிரீஸ்ட் பஸை நோக்கி வந்த வேகத்தில் போகிறார்கள். கூட்டங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கரைகின்றன. ஸ்வாமிகள் ஏறு

வதற்குத் தயாராக இருக்கிற பெரிய காரின் கதவை நன்றி யுரைப் பெரியார் திறக்க ஸ்வா மிகள் ஏறிக் கொள்கிறார். இந்த நெருக்கத்தில் தான் ஸ்வாமிக ளின் சந்தன வாசனை மணக்கி றது. குனிந்து ஸ்வாமிகளிடம் பெரியார் ஏதோ சொல்ல ஸ்வா மிகள் தலையை ஆட்டிக் கொள் கிறார். இந்தக் காரைச் சுற்றிப் 'பெரிய இடத்து' மனைவிமார்க ள் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள. ஸ்வாமிகளுக்குப் பக்கத் தில் வெளுத்த கொழுத்த சிந்திப் பெரியவர் ஒருவர் ஏறிக் கொள்கிறார். சாரத்தியமும் ஒரு வெளுத்த நடுத்தர வயது சிந்தி, முன்னால் அவருக்குப் பக்கத்தில் இந்திராகாந்தித் தலையுடன் அவர் மனைவி. கார். மாதகரத் தின் மகத்தான சாலையில் ஒளி பாய்ச்சி முன்னேறுகிறது.

இதைத் தொடர்ந்து, நன்றி யுரைப் பெரியவரும் அவர் பேச் சைப் பதிவு செய்தவரும், ஸ்வா மிகளின் சிஷ்யரான இன்னொரு ஸ்வாமிகளுடன் ஒரு காரில் விரைகிறார்கள்.

குறுக்கும் நெடுக்கும் நடந்த 'பிஸி' மனிதரும் குத்துபிளக் குக்கு என்னெய் விட்டவரும் இன்னும் மண்டபத்தில் ஓடியாடு கிறார்கள்.

கண்டல் இல்லை என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு கார்கள் ஏற்படுத்தும் இயக்கத்தையும் ஒளியையும் பார்க்க இந்த மண்டபத்திற்கு வெளியே இதுவரை யும் நின்றிருந்தவர்கள் போகிறார்கள். வெறும் வயிற்றூடன் என்ன உற்சாகம்!

மின் விளக்குகள் ஒவ்வொன்றாக நிற்பாட்டப்பட்டு 'பிஸி' மனிதர் தன் காரில் ஏறிக் கொள்கிறார்.

நேரம் 9 இருக்கும்.

2

முற்பிறப்பிலும் இப்பிறப்பிலும் செய்த தவப்பயனாக அண்டை அயலாரில் முக்கால் வாசிப்போர் வெளிநாட்டவர்களாக அமைவதாக உள்ள கொழும்பின் பகுதியில் 'பகவான் தந்திருக்கிற' நன்றியுரைப் பெரியாரின் சிறு மாளிகையில் ஸ்வாமிகள் டொன்கரோலிஸ் சோபாவில் சம்மணமிட்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார். கண்கள் சிவந்திருக்கின்றன. தாடி வருடலின் உளவியலை மட்டுக்கட்ட முடியாமலிருக்கிறது. இயக்கம் அமைந்து போன நிஷ்டை போலும். கீழே கம்பளத்தில் சிறு பெண்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

தூரத்தில் ஒரு காலத்தில் அழகாயிருந்து, இன்னும் அவ்வாறே தோற்ற சகல பிரயத் தனங்களையும் எடுக்கிற தங்கள் நாற்பதுகளில் உள்ள பெண்மணிகள் இருக்கிறார்கள். ஸ்வாமிகளின் வெறும் மேலியும் அதிலிருந்து கமழ்கிற சந்தன வாசனையும், ஜுவலிக்கிற தேஜசும், கரிய விழிகள் மேல் தோக்கியிருப்பதால் அமைந்த அழகும், முச்சுடன் மெல்ல எழுந்து மெல்ல விழுகிற அகன்ற மார்பின் பொலிவும் இந்தப் பெண்களை ஏதோ செய்கின்றன. மகத்தான சாம்ராஜ்யம் முடிவுக்கு வருவதைத் தடுக்க முடியாத இயலாமையில் எழுகிற 'சுதி' மீட்டப்பட்டு ஸ்வாமி சந்திதியில் கரைய முயல்கிறது. ஸ்வாமிகளை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்க்கிறார்கள். சக பெண்மணிகளைப் பார்க்கும் போது கண்கள் அசைவில்லாமலே

பொதுப் பாஷை பேசிக் கொள்ளின்றன: பார்... பார்... பார்!

ஸ்வாமிகளுக்கு அருகில் சிஷ்யர் நிவத்தில் இருக்கிறார்.

நன்றியுரைப் பெரியவர் இருப்பில் சால்வையுடன் கைகட்டி நிற்கிறார். அவருக்குப் பக்கத்தில் இன்னொருவர் கைகட்டி நிற்கிறார். இவர் ஓய்வு பெறப் போகிற அதிகாரி என்பது தெரிகிறது.

பெரியவரின் காதில் மெல்லக் கேட்கிறார்:

'ஸ்வாமிகள் தத்துவம் என்ன நிஷ்காமயகர்மமா?'

நன்றியுரைப் பெரியவர் உடனே தலையை மறுக்கும் பாவனையில் ஆட்டி 'இல்லை... இல்லை' இது அதற்கும் மேலே. இன்றைய பிரசங்கத்துக்கு வாரும் சொல்கிறேன்' என்கிறார்.

'ஓங்கே பேசுகிறார்?'

'இல்லை... இல்லை... நான் பேசுகிறேன்..... மண்டபத்தில் விளக்கிச் சொல்கிறேன்.

'கட்டாயம் வருகிறேன்'

'ஸ்வாமிகள் நாளைக்குக் காலை பிளேவில் போகிறார். அவருக்கு அதையொட்டி ஒரு சிறு கூட்டம், அவ்வளவுதான்.

எல்லா சம்பாஷணையும் அரவியாரின் மொழியில்:

கார்கள் ஒவ்வொன்றாக வந்து, பட்டுப் புடவைகளும், பாவாடைகளும் அவற்றை அணிந்து கொண்ட பெண்களும், மற்றும் ஆண்களும் வந்திறங்கி அந்தச் சிறு வரவேற்பு மண்டபத்தில் போய் அமர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

ஸ்வாமிகள் கண் மேல் நோக்கியிருந்தாலும் ஒரிகு ஒளிக் கதிர்கள் கீழிருந்தும் அவர் கண்ணில் ஏறலாம் என்பதை நிருபிக்கிறது கொஞ்சம் கஷ்டம். டெலிபோன் மண் இடைவிடாது அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது தொலைவில்; மெல்லியதாக அதன் சப்தம் மண்டபத்தில் விழுகிறது. நன்றியுரைப் பெரியார் வருபவர்களை நின்றபடி கணித்துக் கொள்கிறார். இந்த மண்டபத்தில் நடந்து வந்தவர்கள் யாருமில்லை. இதுவரைக்கும்: ஆனால் இப்போ வருகிறார்கள். இரண்டு நாஷனல் பேர்வழிகளும், இரண்டு காற்சட்டை — செருப்புக்காரர்களும், இரண்டு வாத்தியமாரும் — இரண்டு கிளாக் கர்மாரும் என்பது தெரிகிறது. இந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்து உள்ளே போவதா அல்லது வெளியே போய்விடுவதா என்கிற தயக்கத்துடன் உள்ளேதான் நுழைகிறார்கள். நன்றியுரைப் பெரியவரை நோக்குகிறார்கள். ந. பெரியவர் இவர்களை வந்தவுடனேயே பார்த்துவிட்டிருந்த தாராயினும் வேறெங்கே காபார்க்கிறார். 'நான்கு சோடிக் கண்களின் நிலைத்த தாக்குதல் ஒரு கால்மணி நேரத்துக்குப் பின்னரே அவரை வெல்லுகிறது. இவர்களை நோக்கி வருகிறார். பக்கத்தில் இருந்தவரிடம் ஏதோ சொன்ன பின்னர்.

ஒரு கிளாக்கர் மெல்லிய குரலில் நாஷனல் சட்டைக்காரர்களைக் காட்டி ஏதோ சொல்கிறார்.

'டிரான்ஸ்பர்' என்பது சம்பாஷணையில் கலந்திருக்கிறது.

'இன்டைக்குப் பார்த்தியளே ஸ்வாமியார் வந்திருக்கிறார். நாளைக்குக் காலமை போரூர். நாளைக்குப் பின்னேரம் வேற வேலையிருக்கு. நாளைக்கே

காலமை வாரும்போ. ஒழுங்கு படுத்தித் தாறன். காசையும் எதுக்கும் ஆயத்தப்படுத்தி வச்சிருந்தால் நல்லது'

கடைசி வசனத்தைச் சுற்று முற்றும் பார்த்த பின்னரே சொல்கிறார். சொல்லக் கஷ்டப் படவும் செய்கிறார். இதற்கிடையில் யாரோ அவரைக் கூப்பிட ஓடுகிறார். பஜனை தொடங்குகிறது. அந்த வீட்டின் நளினமும், அழகும். அங்கேயிருக்கிற கூட்டத்தின் பொலிவும், செல்வமும், ஸ்வாமிகளும், பஜனையும் இந்த நால்வரின் நிலையையும் குலையச் செய்கின்றன. நாஷனல் சட்டைகள் கும்பிடுகின்றன. கொஞ்ச நேரம் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் விழித்துக் கொண்டிருப்பவர்களை ந. பெரியவரின் பார்வை முடிவெடுக்கச் செய்கிறது. ந. பெரியவருடன் பேசின கிளாக்டர் முன்னே போக மற்றவர்கள் வெளியே பின் தொடர்கிறார்கள். ந. பெரியவர் இவர்கள் போய்விட்டதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறார். வரும் கார்களின் ஒளிக்கற்றைகள் இந்த நால்வர் மீதும் விழுந்து அவர்களைக் கூசச் செய்கின்றன. தொலை தூரம் போன பின்னரே தங்களுக்குள் பேசத் தொடங்குகிறார்கள்.

'நாளன்டைக்கு எண்டால் வீடியில்லை.....'

'.....இதைப் பார்த்தால் ஒண்டும் முடியாது. அலுவல் நடக்க வேணுமே'

'குடுக்கிற காகக்குப் பிறை வராதே?' ஒரு நாஷனலின் பரிதாபமான குழந்தைத் தனமான கேள்வி.

'சா...ச்சா.....' தலைமைக் கிளாக்டர் உறுதியளிப்பது போதாது போலிருக்கிறது.

'இது யார் சாமியார்?' இப்போதே இந்தக் கேள்வி எழுகிறது.

'பேப்பரில் இருந்தது பாக் கேவ்லியே?'

சம்பாஷணை நகரத்தின் பைசாச ஒலியில் அமுங்கிப் போய் விடுகிறது. பெரியவர் வீட்டைவிட்டு அவர்கள் புறப்படும்போது எழுந்த 'கணநாதா' காரர்களின் விலக்கொலி (ஹோன்)யில் இவர்களுக்குக் கேட்கிறது. இவர்கள் போய் ஒழிந்த பின்னர் பஜனையும் முடிந்து ஸ்வாமிகள் இப்போது நின்றபடி சமூகத்தின் கடைய லுடன் சம்பாஷணையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். ந. பெரியார் எல்லாரையும் அறிமுகப்படுத்துகிறார்; ஸ்வாமிகள் அதிகம் பேசவில்லை. ஒரு மோகனப் புன்னகையை உதிர்த்தபடி இருக்கிறார்; புன்னகை எதற்காகவோ அது சரியாக நடந்தேறுகிறது.

கொழும்பின் பெண்டிர் ஸ்வாமிகளைப் பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். திருமதி. பெரியவர் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் இருக்கிறார்கள். அலங்காரம் செய்து கொள்ளாத மாநிலத் தோற்ற மனிக்கும் வண்ணம் அலங்காரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்வாமிகளைப் பார்த்து 'என்ன வேண்டும் ஸ்வாமிஜி!' என்று பார்த்துக் கேட்கிறார்கள்.

ஸ்வாமிகள் இன்னும் அதே புன்னகையிலிருக்கிறார். அது கவர்ரவியமாக இருக்கிறது. புன்னகை திருமதி. பெரியவரை நோக்கியிருந்ததே திருமதிக்குப் போதுமானதாக இருக்கிறது. ஒரு கணத்தில் மற்றத் திருமதி களை நோக்கிக் கண்களைச் சுழற்றி

கொழும்பில் 'மல்லிகை' ஆசிரியரைச் சந்திக்கும் முகவரிகள்

ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய கடைசி வாரத்தில் ஆசிரியர் கொழும்பில் கீழ்க்கண்ட முகவரிகளில் தங்கியிருப்பார்: 137, மணிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத்தெரு, 34, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி. தொலைபேசி: 20712

காலை -9 மணிக்கு முன் பி. ப. 5-மணிக்குப் பின் காணலாம்

எடுத்துக் கொள்கிறார். திருமென்று ஸ்வாமிகள் சொப்பனத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்டவரைப் போல் எல்லாருடனும் கதைக்க முற்படுகிறார். எல்லாரும் இவருடைய குழந்தைகள் என்பதை வலியுறுத்துவதற்காகக் 'குழந்தைகளே' என்று அழைப்பதுவும், தலையையும், தோள்களையும் தடவுவதுவும்... ஓ! தெய்வத்தின் என்ன தெய்விகப் பிரதிநிதி!

கீழே திருமதிகளும், செல்விகளும் விழுந்து சேவிக்கும்போது கழுத்தும், தோள் பட்டையும். இடுப்பும் பிகாசோ ஒலியங்களாகப் பிரதிநிதிக்குத் தோற்றுகின்றன. திருவாளர்கள் இப்போது சேவித்துக் கொள்கிறார்கள். இந்தச் சடங்கும் முடிந்து ஸ்வாமிகள் அவர்களை நோக்கிப் புன்னகை செய்கிறார். ஒருவர் முன்வந்து நிற்கிறார். அவருக்கு மனதில் ஏதோ கேள்வி தோன்றி யிருக்கிறது போலும்! ஸ்வாமிகள் புன்னகை, ஏதோ இந்தக் கேள்வி தனக்குத் தெரிகிறது போலவும், இது என்ன கேள்வி என்பது போலவும் ஆன பல ஸ்வால்களை விடுப்பதில் தன்

முயற்சியைக் கைவிட்டு 'ஸ்வாமிஜி' என்று திரும்பவும் விழுந்து சேவித்துக் கொள்கிறார்.

ந. பெரியவர் பரம திருப்தியுடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது 'போவோமா?' என்று ஸ்வாமிகள் கேட்க அவரை அழைத்துக் கொண்டு பெரியவர் காரை நோக்கி நடக்கிறார். ஸ்வாமிகள் மிதந்து கொண்டு போய்க் காரில் ஏறுவதைப் பெண்டிர் மிகுந்த ரசனையுடன் பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். அவர் காரில் ஏறி முடிந்தவுடன் ஓர் ஏக்கம் பரவுகிறது. பெண்டிர் தங்களுக்கே உரிய மௌன மெழியில் இந்த ஏக்கத்தையும், பலாற்றையும் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். கார்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஒளி வெள்ளம் பாய்ச்சிக் கொண்டு முன்னேறுகின்றன. குறுக்குத் தெருக்களைத் தாண்டி கார்கள் பெருந்தெருவில் ஏறி ஒவ்வொன்றாகப் பெருந்தெருவில் இருந்த பஸ் தரிப்பிடத்தில் இன்னும் பஸ் கிடைக்காமல் நின்று கொண்டிருந்த நம்மவர் நால்வரையுத் தாண்டிக் கடுகி விரைகின்றன.

'இப்பதான் போயினம் போலக் கிடக்கு' என்கிறார் ஒரு கால்கட்டை.

'ம்ம்.....' என்கிறார்கள் மற்ற அனைவரும். பஸ் வரும் திசையை நோக்கியபடி.

ஒரு காரில்.....

ந. பெரியவரின் பொன் மொழிகளைப் பதிவு செய்தவர் சாரத்தியம். அவர் அருகில் முன்னால் அவர் மனைவிபோலும், பின்னால் திருமதி ந. பெரியவர், ந. பெரியவர், ஸ்வாமிகள் கூட்டத்திற்குப் போகிறார்களல் லவர? இந்த ஒழுங்கு காரில் தப்பாது;

தொண்ணூறு வயதினிலே ஒரு கலைஞன்

‘இராகமாலிகை’

சுழத்துத்தமிழ் நாடகத்தந்தை கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர் களுக்கு கடந்த மார்ச் மூப்பதாம் திகதியன்று தொண்ணூறுவது வயது தொடங்கியிருக்கிறது. அன்றையதினம் அவரின் இல்லத்திற்குச் சென்றேன். கலைஞர்களைக் கண்டால் அடையும் வழக்கமான உற்சா கத்தோடும், மகிழ்ச்சியோடும் என்னை அவர் வரவேற்றார்

“உங்கள் சுகம் எப்பிடி இருக்குது” என்று கேட்டேன்.

“வயது போனவர்கள் பழைய காராக்குச் சமம். பழைய காரில் ஏதாவது ஒரு பகுதி பிழையானால் அதைத் திருத்திவிட்டுக் கொஞ்ச நாட்களுக்கு ஓடலாம். ஆனால், பிறகு வேறொரு பகுதி அதில் பிழையாகும். பின்பு அதைத்திருத்தித்தான் ஓடவேண்டும். அப்பிடித் தான் என்பாடு ஓடுவது” என்றார் கலையரசு.

“கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்பு போல உங்களால் பேராக முடி யுமா” என்று கேட்டேன்.

“முந்தநாளும் ஒரு நாட்டிய நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கி வேன். ஆனால் நீண்ட நேரம் இருக்க முடியவில்லை. வீட்டைவிட்டு முன்பு போல வெளியே போக முடியாது. இங்கே (வீட்டில்) கலையைப் பற்றிப்பேச ஒருவருமில்லையே என்பதுதான் எனக்கு இப்போது வருத்தம். நல்ல ‘நேஸ்’ குதிரை பெரிய பந்தயங்களில் ஓடி வெற்றி பெறுகிற காலத்தில் எத்தனையோ பேர் அதைப் பராமரிக்க இருப்பார்கள். அதுக்கு வயதுபோய்விட்டால், அவிர்த்துத் தென்னந்தோட்டத் திலே கலைத்து விடுவார்கள். அப்பிடித்தான் புகழோடு விழங்கிய கலைஞர்களின் வயோதிப காலமும் என்று நான் நினைப்பதுண்டு” என்று பொடிவைத்துக் கலையரசு. பேசினார்.

அந்த உவமானத்தை ரசித்துச் சிரித்து விட்டு, “என்றாலும் அந்தக் குதிரையின் வெற்றிகள் வெற்றிகள்தானே” என்றேன்.

உங்கள் நேரத்தை இப்போதெல்லாம், எப்பிடிச் சுழிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு அவர் பின்வருமாறு கூறினார்.

“நேடியோ கேட்பது, இரவு நேரங்களில் முன்பு நாங்கள் நடாத்திய நாடகங்களை ஆரம்ப முதல் முடிவுவரை மனதுக்குள்ளேயே நடித்துக்கொண்டிருப்பது. இராத்திரி ‘வேதாள உலகம்’ நாடகம் நடத்தது. மேடை, காட்சியமைப்புக்கள் எல்லாம் அன்று போலவே தோன்றின. என்றோடு நடித்த நடிகர்கள் அன்றைய வேஷத்துடனே நேரிலே பார்ப்பதுபோல மனதிலே காட்சியளித்தார்கள். ஒவ்வொரு நடிகரும் பேசுவதுபோல் நானே எல்லோரின் வசனத்தையும் மனதுக்குள் பேசி ‘வேதாள உலகம்’ நாடகம் முழுவதையும் நடித்து அனுபவித்தேன்”

கலையரசு அவர்கள் இரவில் தூங்குவதில்லை. நாடகம் நடிக்கும் காலத்தில் அவர் இரவில் நித்திரை கொள்வது குறைவு. அந்தப் பழக்கம் பிற்காலத்தில் இரவில் நித்திரை கொள்ளாத பழக்கமாக வளர்ந்து விட்டது. இரவு முழுவதும் நித்திரையில்லாது வெற்றிலையை மென்று கொண்டேயிருப்பார். அவரது உள்ளம் பழைய நாடக நினைவுகளையும், நாடகக்கலை நுணுக்கம் பற்றிய சிந்தனைகளையும் மென்று கொண்டிருக்கும். சிலவேளையில் நாடகம் பற்றிய கட்டுரைகள், வாழ்த்துச்செய்திகள் எழுதுவதில் இரவுகள் மெல்லச் சென்று கொண்டிருக்கும். விடியப்பிறம் நான்கு மணிபோலத்தான் அவர் படுக்கைக்குச் செல்வார். பின்பு ஒன்பது பத்து மணியளவில் எழுந்து முகத்தை அலம்பிச் சாப்பிட்டுவிட்டு மீண்டும் படுத்து நித்திரையா கிவிடுவார்.

அவரால் இப்போது எழுத இயலாது. வெற்றிலையோடு பழைய நினைவுகளையும்மென்று கொண்டே இரவுகளைக் சுழிக்கிறார். கலையைப் பற்றி பேச பக்கத்தில் ஒருவரும் இல்லையே என்றாலும் தான் நடித்த நாடக பாத்திரங்களோடு ஒன்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்.

“நீங்கள் உங்கள் நாடகங்களை, எவ்வளவோ வசதியான அந்தக் காலத்தில் இந்தியாவிற்குப் போய் நடாத்தியிருக்க வேண்டும்” என்று போன காலத்தைப் பற்றிப் புலம்பினேன்.

“நாடகம் நடிக்க இங்கே வந்திருந்த எஸ். ஜி. கிட்டப்பா நாம் சபாவில் நடாத்தும் எழுது நாடக ஒத்திகைகளைத் தவிர்ப்பது பார்க்க வருவார். அப்போதெல்லாம் ‘ஹயா உங்கள் நடிப்பை அங்கே இருப் பவர்கள் பார்த்து நடிப்பென்றால் என்ன என்பதை அறிய வேண்டும்’ மற்துக்கு வாருங்கள்” என்று கெஞ்சுவது போல் பலமுறை கேட்டார். அப்படி பல இந்தியக் கலைஞர்களும் கேட்டார்கள். எம்மி டையே கிளம்பிய பல காரணங்களால் அது நிறைவேறவில்லை” என்று பெருமூச்சோடு கலையரசு சொன்னார்.

அவரது குருவாகிய பம்மல் சம்பந்த முதலியாரைப்பற்றிப் பேசக்க கொடுத்தேன்.

“எனது குருநாதரைச் சந்தித்த இலிமையான சம்பவத்தை மறக்க முடியாது. அவர் இணையற்ற ஒரு கலைஞர். அவரிடம் எவ்வளவு கலை இருந்ததோ அவ்வளவு பண்பும் இருந்தது. அவரோடு பேசிக் கொண்டிருப்பதே இன்பமாக இருக்கும். அவரது பேச்சு உயர்ந்த சங்கீதம் போல இருக்கும். ஒரு வாரத்தில் இரண்டு கடிதங்கள் அவ

ரிடமிருந்து எனக்கு வரும். அதுபோல அவருக்கும் என்னிடமிருந்து கடிதங்கள் போகும். இந்தக் கடிதத் தொடர்பு நீண்ட காலங்களாக இருந்து வந்தது எனது கடிதத்தில் நான் தடிக்கும் நாடகங்கள் பற்றியும், அவற்றின் பாத்திரங்களுக்கான நடிப்பு, ஒப்பனை பற்றியெல்லாம் அவரிடம் ஆலோசனைகள் கேட்டு எழுதுவேன். அவைகளுக்குரிய விளக்கங்களை அவர் மறுதபரவில் எழுதி அனுப்பிவிடுவார். அவர் இறந்த செய்தி கேட்டவுடன் என்மனம் முதலில் அதிகம் கலங்கவில்லை. நித்திரைக்காகப் படுக்கையில் கிடந்தபோது என் குருநாதர் என்மிது காட்டிய அன்பு பற்றிய பல சம்பவங்களை நினைத்தும் பெரிய விம்மலுடன் அழுகை வந்தது; அழுதே விட்டேன்.

நடிப்புக்கலையை அறிவதற்கு நான் எவ்வளவோ முயற்சிகள் செய்தேன். அந்தமாதிரியான முயற்சி இப்போது பல நடிகர்களிடம் இல்லை. ஒரு சிறந்த கலைஞன் தனக்குத் தெரிய வேண்டிய கலையெல்லாம் தெரிந்து விட்டது என்று நினைக்கமாட்டான். இன்று நாடகத்துறையில் சுடுபடுபவர்கள் நடிப்பு, ஒப்பனை முதலியவற்றில் ஆழ்ந்த அறிவும், தேர்ச்சியும் உள்ளவர்களாகி ஒழுங்கான நல்ல நாடகங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கு இருக்கிறது. ஆனபடியால் எனது அனுபவங்களுக்கு எட்டிய அளவில் நாடகக்கலை நுணுக்கங்கள், குறிப்பாக நடிப்பு பற்றிய யாருக்காவது சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆவலோடு இருக்கிறேன். எனக்கு வயது போய்க்கொண்டிருந்தாலும் இந்தச் சேவையாக இன்மை வந்து கொண்டிருக்கும்" என்றார் அவர். பின்பு எமது உரையாடல் கோயில் திருவிழாவில் நடைபெறும் நாதஸ்வரக் கச்சேரிகள் பற்றித் திரும்பியது.

உண்மைச் சம்பவம்

1954-ம் ஆண்டு தமிழ் முரசு ஆகியியர் கோ. சாரங்கபாணியின் அழைப்பின் பேரில், பெரியார் சு. வெ. ரா. மணியம் மையுடன் மலேசியா சுற்றுப்பிரயாணமொன்றை மேற்கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் சிரம்பானுக்கும் விஜயம் செய்தார். அவர் தங்கியிருந்த "செஞ்சு கரி ஹோட்டல்" இன்றைய சிங்கப்பூர் வெளிவிவகார அமைச்சர் இராஜரத்தினத்தின் தந்தை சின்னத்தம்பிக்குச் சொந்தமானது.

பெரியார் தங்கியிருந்த அறையில் நானும் நின்றிருந்தேன் பெரியாரின் கொள்கைக்கு விரோதமான ஒரு கோஷ்டி அவரது அறைக்குள் நுழைந்து அவரை மடக்கும் எண்ணத்துடன், ஆமா வயசு போன நீங்கள் ஒரு இளம் பெண்ணைக் கவியாணம் முடிச்சது ஞாயமா?" எனக் கேட்டனர். இந்தக் கேள்வி தனக்குச் சரியாகக் கேட்காதது போல பாவனை செய்து "தோழர் என்ன சொல்லு நீங்கள்?" எனத் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டார். முடிவில் கேள்வியை விளங்கிக் கொண்டவர் போல, "மணியம்மை இந்த ஐயா என்னமோ கேட்கிறாரு அவருக்கு நீயே பதில் சொல்லு" பெரியாரை மட்டந்தட்ட வேண்டுமெனச் சென்றவர்களுக்கு ஒரே குளப்படி. "இந்தச் சின்ன வயசிலே ஏன் கிழவனைக் கட்டிக்கிட்டங்க" என மணியம்மைமீடம் கேட்க முடியுமா?" பிரமுகர் கோஷ்டி வெற்றிகரமாகப் பின் வாங்கியது.

சி. வி. த.

என்னைப் பற்றி

சிங்கில் அய்தமதோவ்

இயற்கையை அனுபவிக்க மனிதனுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அதன் அற்புதங்களைக் கண்டு வியக்கவும் மயிர் கூச்செறியவும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இயற்கையின் மனிதன் ஒரு பகுதியே. மனிதன் அவன் வாழ்வதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள பூமி ஒரு சாதனமே. அவன் வாழப் போவதும் ஒரு தடவையேதான். எனவே அவன் இயற்கையுடன் சமத்துவமாகவும் அறிவு பூர்வமாகவும் ஆத்ம உணர்ச்சியுடனும் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

எனது படைப்புக்களில் ஏராளமானவை இளம் சந்ததியினருக்காக எழுதப்பட்டவை. ஆனால் எனது படைப்புகளில் இளம் சந்ததியினரது மனப்பதிவுகள் பிரதான இடத்தைக் கொண்டுள்ளன என்று கூற மாட்டேன்.

எனது புதிய நீண்ட கதையில் இரண்டு பாத்திரங்களை. — ஒரு முதியவரையும் ஒரு சிறுவனையும் நடமாட விட்டுள்ளேன். நான் என்ன சொல்ல வேண்டுமென்பதைச் சொல்வதற்கு, அவரவர் பாணியில் சொல்வதற்கு இவர்கள் எனக்கு உதவுகிறார்கள். முதிய மனிதன்

தனது அனுபவங்களுக்கிடாகவும், சிறுவன் இந்த அனுபவங்களுக்கும் மீறி, அதற்கும் கூட, நாருக்காக சில சமயங்களில் முதிய மனிதன் அடைய முடியாதவற்றையும் கூறுகிறான். இருவருமே என்னில் ஒரு பகுதிதான். உண்மையில் குழந்தைப் பராயத்திலேயே ஒரு கலைஞன் உருவாகி விடுகிறான். பின்னால் அறிவும் அனுபவங்களும். ஆழ்ந்த நூலறிவும் ஏற்படுகின்றது; ஆளுமையின் பின்னணி கட்டியெழுப்பப் படுகின்றது. ஆனால் மனிதன் தனது குழந்தைப் பராயத்தில் எதிலும் அசிரத்தையற்றவனாக அதே முன்னுணர்வுப் பருவ மனப் பாங்குடன் இருந்திருப்பானாகில் இவை எதுவும் நடந்திரா.

கிரேவிய கிராமமான அவுலில் நான் வளர்ந்தேன். இயற்கையின் மடியில் ஒருவன் வளரும்போது — புற்கள், நதிகள், மரங்களின் சீராட்டலில் வளரும்போது அந்த ஆனந்தத்தைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம். நகரப்புறத்திலும் மனித அறிவை உருவாக்குவதற்கான அம்சங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. கிராமப்புற வாழ்வின் அம்சங்களைக் குழந்தைப் பராயம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது எனது கருத்து.

தனது இளம் வயதின் மனப்பதிவுகளை வாழ்தான் முழுவதும் வெளிப்படுத்தத் தவறிய ஒரு கலைஞனை நான் என் வாழ்வில் கண்டதேயில்லை. எனது 'வெள்ளைக் கப்பலி'ன் பிரதான கதாபாத்திரமாக ஒரு சிறுவன் வருவது ஒன்றும் தற்செயலான நிகழ்ச்சியல்ல. எனவே, குழந்தைப்பிராயம் என்பது மனச்சாட்சியின் ஆதிநிலையாக, ஆளுமையின் ஆதிநிலையாக உள்ளது என்ற கருத்தை வலியுறுத்த விரும்பினேன். இது இந்த விஞ்

ஞான, தொழில்நுட்பப் புரட்சியின் சகாப்தத்தில் சகல தகவல் சாதனங்களும் உலக மயமாகிச் செயல்படுகின்ற சகாப்தத்தில் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியதே.

முன்னர் ஒரு சிறுபிள்ளையின் பெற்றோர்கள், அதன் பாட்டனார் பாட்டி மற்றும் முள்ள நெருங்கிய உறவினர்கள் மட்டுமே அப்பிள்ளையின் மனோதத்துவ, அறிவியல் துறையில் செல்வாக்குச் செலுத்தினர். இன்று பாலர் பள்ளிகள், ஆரம்பப் பள்ளிகள் இதில் பெரும் பங்காற்றுகின்றன.

குழந்தைப் பிராயம் தனது அடையாளங்களை என்னிலும் பதிப் பிடுகின்றது. சுவாரஸ்யமான காலப்பகுதிகளில் நான் வளர்ந்தேன். அடிமையில் மிக மோசமான காலம். அகன்று சோவியத் வாழ்க்கை முறை தோன்றிய காலம் அது.

எனது பாட்டி, ஓர் அறிவாளி, விவேகி, உணர்ச்சியுள்ள பெண், அவள் கதை சொல்லுவதில் தேர்ந்தவள். உலகைக் கவிதைக் கண்ணாடியினூடாகத் தரிசிப்பதற்கு அவள் எனக்குத் வினாள். அவள் சொன்ன கதைகள், பாடல்கள், புராணங்கள் அனைத்தும், அவள் ஒட்டி உறவாடிய மனிதர்களானவரும் என் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தினர். ஒவ்வொரு சம்பவமும் என்மீது ஆழப்பதிந்தன. எனது அறிவை மேம்படுத்தின.

கொடியதுக்கு எதிராக நன்மை அன்பு, மனிதநேயம், கடமை ஆகியவற்றுக்கான போராட்டத்தான் அன்றும் இன்றும் என்றும் சாகவதமாக இருந்து வருகிறது. 70-களில் சோவியத் இலக்கியத்தின் தலையாய அம்சமாக இருந்து வருவதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

யுத்தம் என்பதே மனிதனது சோதனைகளுக்கும் வேதனைகளுக்கும் காரணமானது. நான் ஒருபோதும் சண்டை செய்தவனல்ல. ஆனால் எனது குழந்தைப் பிராயமும் வாலிபப் பிராயமும் இந்த யுத்த ஈனங்களிலேயே கழிந்தன. விடுதலைக்கும் சுதந்திரத்துக்கும் நீதிக்குமான யுத்தம்தான் பெரும் தேசபக்த யுத்தம். இது வீரசாகசத்தையும் தன்னலமின்மையையும் உழைப்புச் சாதனைகளையும் சோவியத் மக்கள் காட்டிய காலம்.

இன்று உலகம் பல சமூகக் காரணிகளினால் ஏற்பட்ட மிகக் கடுமையான பிரச்சினைக்கெதிராக எழுச்சியுற்று வருகிறது. அனைத்துக்கும் மேலாக உன்னதமான மனித நேயப் பண்புகளின் சுகத்தினை மேன்மேலும் ஒளிர்ச் செய்ய முன்வருகிறது.

இரண்டு கோட்பாடுகளில் ஒன்றையே எழுத்தாளர்கள் பின்பற்றுகின்றனர். ஒன்று 'எழுதாமலிருக்க முடியாத வேளையில் எழுதுவது' அடுத்தது 'தினசரி ஒரு வரியாகுதல் எழுதுவது'.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் முதலாவது கோட்பாட்டையே நான் பின்பற்றுகிறேன். தினமும் என்னால் எழுதிக் கொண்டிருக்க முடியாது. இரண்டாவது கோட்பாடு புதிய நூலொன்றை எழுதத் தொடங்குபவர்களுக்கு அவசியமானது. உடனடியாக எழுத வேண்டிய ஒன்றைப் பின்னாளிப் போட்ட மீட்களானால் அது பின்னால் எழுதப்படாமலேயே இருந்து விடும். இது எனது அனுபவம். இப்போது புதிய கதையொன்றை எழுதி முடிக்கிறேன். எனவே நான் ஒவ்வொரு நாளுமே எழுத வேண்டியிருந்தது.

பணம் பண்ணுவோரின் கைகளில் 'பகடைக் காய்' களாகும் கலைப் பொக்கிஷங்கள்!

கனரில் பெட்ரோலியான்

புராதன கலைப் பொருட்களையும், புகழ்பெற்ற ஓவியங்களையும் திருடுவதும், கடத்துவதும் உலகின் பல நாடுகளில் இன்று சகஜமான சங்கதியாகி விட்டது. கலைப் பொருட்களை 'கள்ளச் சந்தை'யில் விற்ப்பு பணம் பண்ணுகிறது மேற்கு நாடுகளில் ஒரு பாரிய அளவிலான வர்த்தகமாக மாறி வருகின்றது.

அண்மையில் மாஸ்கோ நுண்கலைக் கரட்சிச்சாலைக்கு விஜயஞ் செய்த இத்தாலிய உல்லாசப்பயணி ஒருவர் அவருடன் கூடச்சென்ற ருஷ்ய உபசாரக வழிகாட்டியிடம் 'இங்கு ரெம்பிரண்டின் ஓவியங்கள் இப்போது என்ன விலை போகின்றன?' 'இங்கு அடிக்கடி ஓவியத் திருட்டுகள் நடைபெறுகின்றனவா?' என்று கேள்விகளைகளாய்த் தொடுத்தார். அந்த ருஷ்ய வழிகாட்டி இக் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கத் தெரியாதவராய்த் திகைத்துப் போய் நின்றார். பின்னர், தம்மைச் சுதாரித்துக் கொண்டு 'இவ்வாறான விஜயங்கள் இங்கு நடைபெறுவதில்லை' என்று கூறினார். ஆனால் இதனை அந்த இத்தாலிய உல்லாசப்பயணி நம்பியவராய்த் தெரியவில்லை. ஏனெனில் இவை இத்தாலியில் வெகு சகஜமான விவகாரங்களாய் இருப்பதுதான்.

கடந்த 15 ஆண்டுகளில் மட்டும் பெறுமதியுள்ள கலைப் பொருட்களை திருடும் சம்பவங்கள் 25,000 இத்தாலியில்

நடைபெற்றுள்ளன. இத்தாலியப் பத்திரிகைகள் தரும் தகவல்களின் பிரகாரம், மியூனியங்களையும், கலைப் பொருட் காட்சிச்சாலைகளையும் கொள்ளையடிப்போர் ஆண்டுதோறும் 1000 கோடி லயர் (இத்தாலிய நாணயம்) நஷ்டத்தை நாட்டுக்கு ஏற்படுத்துகின்றனராம்.

இத்தாலி, பிரான்ஸ், பிரிட்டன் முதலான நாடுகளில் அரும் கலைப் பொருட்களைத் திருடுகின்ற கட்டத்திச் செல்கின்ற கோஷ்டியினரின் அட்டகாசங்கள் என்றுமில்லாதவாறு அதிகரித்துள்ளன. பொலிஸரின் நடவடிக்கைகள் எதுவித பயனையும் தருவதாயில்லை. கலைப்பொருட்களை திருடுவோருக்கு வழங்கப்படும் தண்டனைகள் போதாமலிருப்பதும், ஒவியச் சாலைகளிலும் போதுமான அளவு பாதுகாப்பு வசதிகள் இல்லாதிருப்பதுமே இத் திருட்டுகள் மேலும் பெருக வழி கோலுகின்றது என சிலர் கூறி வருகின்றனர். 'கலையை ஒரு மையமாக வைத்து இவ்வாறான ஒரு திருட்டு வர்த்தகத்தை நடாத்துவது அசின்கமானதாகவுள்ளது' என ஜெர்மன் பத்திரிகையான 'சுதிழுட்சே' ஸெய்டுங் எழுதியுள்ளது.

சோவியத் யூனியனிலுள்ள மியூனியங்களிலும் மிக அரியவையும் புகழ் பெற்றவையுமான பிரெஞ்சு, டச்சு, ஓல்லாந்து ஓவியங்களும் விலை மிக்க முடியாத கலைப்பொருட்களும் இருக்கவே செய்கின்றன.

ஒரு மின்னோட்ட நினைவு

எஸ். வில்வரத்தினம்

ஆனால், திருடர்களின் கைகளில் அகப்படும் ஆபத்து இவற்றுக்கு இல்லை. இதற்கான காரணம் என்ன?

முதலாவதாக, மேற்கு நாடுகளிலுள்ளதைப் போன்ற ஸ்தாபன ரீதியான இரகசிய வர்த்தகக் கோஷ்டிகளோ எதையும் வைத்துப் பணம் பண்ணத் தயாராகவுள்ள குழுக்களோ சோவியத் யூனியனில் இல்லை.

மேற்கு நாடுகளில் சந்தை விலையை வைத்தே ஓர் ஒவியத்தின் பெறுமதி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட இந்த ஒவியரின் ஒவியங்கள் திருடப்படும் ஆபத்தும் அதிகரிக்கின்றது.

சோவியத் யூனியனில் கூட ஒவியங்கள் விற்கப்படுகின்றன, வாங்கப்படுகின்றன. எந்த ஒரு கலைப் பொருள் விற்பனை நிலையத்திலிருந்தோ, அரும் பொருட் சாலையிலிருந்தோ நாம் விரும்பிய கலைப்படைப்புகளை வாங்கும் சுதந்திரம் எவருக்கும் உண்டு. ஆனால், விற்பனைக்கு வைக்கப்படும் ஒவியங்கள் அல்லது கலைப் பொருட்கள் தேசிய மதிப்பு அல்லது பெறுமானம் நிபுணர்களினால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. 'மெம்ரூண்டின், கோயர்ஸின் றூபன்டன் எல்லா உன்னத படைப்புகளும் எல்லா மக்களுக்கும் உரியதாக வேண்டும்' என கலைப் பேராகிரியர் ஸில்பேர்ஸ்டீன் ஒரு தடவை கூறினார். இக் கூற்றே நுண்கலைத் துறையில் சோவியத் அரசு பின்பற்றும் கொள்கைக்கு அடிப்படையாக உள்ளது.

மேற்கு நாடுகளில் பல பணம் படைத்தவர்கள் அரிய கலைப்பொருட்களில் பெரும் பணத்தை முதலீடு செய்து கொள்ளை கொள்ளையாகச் சம்பாதிக்கின்றனர்.

பாதிக்கின்றனர். முதலாளித்துவ சமுதாயத்துக்கே உரித்தான பண விக்கமும், நிதி நெருக்கடிகளும் இந்த 'கலைப் பொருள் வர்த்தகர்' களையும் பாதிக்கவே செய்கிறது. இதன் விளைவாக கலைப்பொருட்களைப் பதுக்குவது, கடத்துவது, திருடுவது முதலான விஷயங்கள் நடைபெறுகின்றன.

மெம்ரூண்டின் அல்லது மெனோயரின் ஒவியமொன்றின் விலை என்னவென்று சோவியத் பிரஜைகளுக்குத் தெரியாது, ஏனெனில் அவர்களைப் பொறுத்தளவில் இவை விலைமதிக்க முடியாதவை. கலா விற்பன்னர்களின் சிருஷ்டிகளைக் கலை உணர்வுடன் ரசித்து மகிழவும், கௌரவித்துப் போற்றவும் சோவியத் பிரஜைகள் பால்ய வயதிலிருந்தே பழக்கப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

ஒரு எல் கிமெனோவில் அல்லது கொரோட்டின் ஒவியத்தை தமது பண வேட்டையில் பணயமாக வைக்கத் துணிந்த லட்சாதிபதிகளோ, 'பண முதலை' களோ சோவியத் யூனியனில் இல்லை. தேசிய பெறுமானமிக்க எந்த ஒரு கலைப் பொருளும் கலாசார அமைச்சின் அனுமதியின்றி நாட்டிலிருந்து வெளியேற முடியாது. கலைப் பொருட்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் சோவியத் கலாசார அமைச்சு கண்ணும் கருத்துமாக உள்ளது.

இதனால்தான், 'மெம்பி னூண்டின் ஒவியம் இப்போது இங்கு என்ன விலைக்குப் போகிறது?' என்று வெளிநாட்டவர் ஒருவரின் கேள்விக்கு சோவியத் பிரஜை பதில் சொல்லத் தெரியாதவராயுள்ளார்! ★

நான் சந்தித்த ஒரு மானுடன். மற்றதை விரும்பும் என் மனதுட்குழியோடி ஊற்றுக் கண் உனக்குள்ளே உன் டென்று வெள்ளம் உடைப் பெருத் தோட உருப் போட்டுத் இன்றெம் புல நெனதிர் இல்லை எனும் போது....

மூச்சடங்கிச் சாகினும் முக்குளித்து ஆழ் கடலில் முத்துக்களை முயல் வோம், என சுத்தும் அலை கடலில் எனக்கொரு கட்டு மரம் தாங்கியவன் இன்றெம் புலனெதிர் இல்லை எனும் போது....

தொடுவானைத் தொடமுன்னர் படகின் துடுப்புகளை தொலைந்த தென நான் தொண்ட துயரின் நடுக்கடல்.... நீந்த முடியா நெடுந் தொலைவு.....?

வான் தொண்ட நஷத்ர கோளங்களோடும் வயல் தொண்ட வெளியோடும் கண் சொருகி நின்று களைப்புற்று விண்ணிழியும் வீழ்துகளில் வேதனையின் ஊசலிட்டு....

விழுதுளின் மேலாய்ப் பழுத்திருந்த அந்த மானுடப் பழத்தை நினைந்து நினைந்து நெஞ்சம் பிழிந்தது சோகரசம்.

'சோகம் பிளியவா அம் மானுடம் பழுத்தது?' 'அப்ப' என்றோர் கணம் ஞானத் தெறிக்க மன ரேகைகள் பளிச்சிட வேகம் பிறக்க, வேண்டும் செயலுக்கமென மேனி முழுவதுமே ஓர் மின்னோட்டம் நிகழ்ந்ததென....

மின் விசையைத் தட்டி விட்ட மேதையார் எனப்பார்த்தேன். பேதை போல் பின்னின்று மின் சிரப்போடு மீசை கடவுகிறார் தளையசிக்கம்;

இரண்டு கடிதங்கள்

நான் மல்லிகையைத் தொட்டிய காலத்தில் இருந்த கிடைக்கும் இதழ்களை யெல்லாம் படித்து வருகிறேன். உங்களுடைய கதைகளைத் தேடிப்பிடித்துப் படிக்கிறேன். தாமரையோடு ஒப்பிட்டு மல்லிகையைப் படிப்பதுண்டு. என்னைப்பற்றி இரண்டு கட்டுரைகள் படித்ததாக ஞாபகம். உங்களுடைய கட்டுரை, தாமரையில் வெளிவந்திருக்கிறதை நான் படித்தேன். இந்த நிலைமையில் எப்படி மல்லிகையைத் தமிழ் நாட்டில் பரவச் செய்வது என்று சிந்திக்கிறேன். ஒரு வழி தோன்றும் என்றும் நம்புகிறேன்; தவறுது மல்லிகையை வளர்த்து மணம் பரப்புகள்.

என்னுடைய மணியீழையில் வெளியிட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் (ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும்) அடங்கிய ஒரு மலரை எனது சிடர் குழு தயாரித்து வருகிறது. அச்சாகிக் கொண்டிருக்கிறது இதில் நண்பர் சிவத்தம்பி, எழுத்தாளர் நவசோதி முதலியோர்களுது கட்டுரைகள் உள்ளன. தோழர் சிவத்தம்பியின் கட்டுரை புதிய ஆய்வு முறையில், பழைய இலக்கணங்களை ஆராய்கிறது. மிகவும் புதிய முறையில், இயங்கியல் தர்க்க முறையையும், வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாத ஆய்வுப் போக்கையும் மிகவும் முழுமையாகக் கையாளுகிறார். தமிழ் நாட்டில் இலக்கியத்தை மார்க்ஸிய வழியில் கற்போரை விட, இலங்கையில் இவ்வாறு கற்போர் எண்ணிக்கை அதிகமாக உள்ளது என்று சான்றுகளின் அடிப்படையில் நான் முடிவுக்கு வருகிறேன். ஆராய்ச்சியில் கூட இலங்கைத் தமிழ் ஆய்வாளர்கள் கட்டுரைகளை வெளியிட ஆர்வமுள்ளது. நீங்கள் முயன்று தரமான கட்டுரைகளை அனுப்புகள்.

மல்லிகை மக்களிடையே மிக அதிகமாகப் பரவ வேண்டிய இதழ். 'ஆராய்ச்சி'. இலக்கியப்பணி, வரலாற்று ஆய்வுப்பணி, பண்பாட்டு ஆய்வுப்பணி புரிவோரிடையே கருத்துமாற்றம் ஏற்படுத்தக் கூடிய இதழ். இரண்டும் கைகொடுத்துக் கொண்டு நீண்டநாள் கருத்துலகில் பயணம் செய்ய வேண்டும்.

பாளையங்கோட்டை.

நா. வரனாமலை

'ஒரு நிலைப்பாடும் சில இலக்கியகாரரும்' சிலபேரை அநாவசியமாகக் குழப்பிவிட்டிருக்கிறது. அதன் நோக்கம் அதுவல்ல; கேட்க முடிந்த எதிரொலிகள் மூன்றில்—

வளிகரன் என்பவர் குறிப்பிட்டது போல, அவை வெறுமனே குற்றச் சாட்டுகளுமல்ல. மாறாக, என்மீது மறைவாகச் சுமத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த குற்றச்சாட்டுகளுக்கான பதில்கள். எனது நிலைப்பாடு, என்னை— இவற்றை வெளிக் காட்டவும் விளக்கவும் சில சம்பவங்களைச் சுட்ட நேர்ந்ததேயன்றி, யாருடனும் சருவுவதற்காக இல்லை.

'...எனது நண்பர்கள் அவரைப் பற்றிச் சொல்லும் குறிப்புகளினால் இதை அறிந்து கொண்டுள்ளேன்.....' என்ற வரலாறு கூற்று வெடிக்கையானது. அது அசட்டுத்தனமுமாகும்.

'பாவம் சாந்தனும் எஸ். பொலும்' என்று சொல்கிற ரத்தநபாபதி அய்யர், 'ஏன் பாவம்' என்று சொல்லவில்லை; இது வெறும் 'கூய், கூய்' விளையாட்டு.

'இதை எழுதிய நேரம் கதை எழுதியிருக்கலாம்' என்று இரு வருமே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கதை எழுதுவதும் இதை எழுதியதும் இயந்திர ரீதியான செயல்களில்லை.

எந்த அடையாளங்களுக் காட்டாமலிருந்த போதும், 'அலை - 10' ல், சண்முகன் 'பிழையான தகவல்கள்' என்ற குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எப்படிச் சொல்ல முடிந்தது என்று புரியவில்லை;

பி. கு.

ஐ. சாந்தன்

இப்போது, நாலாவதாகவும் ஓர் எதிரொலி— பெரிதாக: ('அலை' - 11). இது விட்டு விட்டு ஒலிக்கும் போலிருக்கிறது. முழுவதும் வரட்டும்; பார்க்கலாம். ஆனால் ஒன்று என் வளர்ச்சிப் போக்கில் இயல்பாகவே சாத்தியமாகிப் போன சில தொடர்புகளைத் தாள் முடியாமல், 'விளையாடி' விருக்கிறார்கள். 'சின்ன முடிவது என்னால் என்னவென்று இதைப் படித்தால் புரியும்— ரத்தநபாபதி அய்யர் தயவு செய்து கவனிக்க.

— சா

இ. மு. எ. ச. — எ. சூ. ப. நடத்திய.

கருத்தரங்கில் உதிர்ந்த

கருத்துக்கள்

தொகுப்பு: முகுந்தன்

தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதித் தடை தொடர்பாக கடந்த அரசுக்கு சமர்ப்பித்த மகஜரில் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள் பிரமுகர்கள் பலர் கையெழுத்திட்டிருந்தனர்.

வேங்கடாசம், உருளைக் கிழங்கு, கருவாடு ஆகியனவும் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டி வந்துவிட்டது. பிற்போக்குச் சக்திகள் தலையெடுத்ததால் இந் நிலை.

பிரேமஜி

புத்தகம் வெளியிடும் எழுத்தாளர்களுக்கு விதப்பணியாளர்

கள் ஒத்துழைப்புத் தருவது குறைவு. விற்பனைக்குக் கான பணத்தைப் பெறுவதே மிகவும் சிரமமான காரியம்.

மனைவியின் தாலிக் கொடியை எடு வைத்து புத்தகம் போட்ட எழுத்தாளர்களும் இங்குள்ளனர்.

இளங்கோ

சமீபத்து நூல்களை இந்தியாவுக்கு அனுப்புவதில் இருக்கும் சிரமங்களைப் பற்றி அங்கிருந்து வரும் பல 'பிரமுகர்' களிடம் எடுத்துக் கூறினால் செவ்விரும்பார்கள். போய் ஆவன செய்

வதாக உறுதி கூறுவார்கள். அவ்வளவேதான்.

ரயிலில் செல்லும்போது படிக்க உதவும் என்று எவரும் 'மல்லிகை' வாங்குவதில்லை. ஏன் என்றால் மல்லிகை ஓர் பொழுதுபோக்குச் சஞ்சிகை அல்ல.

அப்பிரமுகர்கள் நாம் இலவசமாக புத்தகங்கள் வழங்குவதையே எதிர்பார்க்கிறார்கள். கொடுத்தால் கட்டி எடுத்துச் செல்வார்கள்.

சி. பாலச்சந்திரன்

நம் மக்களுக்கு ஆனந்தவிகடன், இதயம் பேசுகிறது, அலிபாபா போன்றவற்றை வாங்குவதில் இருக்கும் ஆர்வம் தீபம், தாமரை, மஞ்சரி வாங்குவதில் இல்லை.

மல்லிகையில் வெளிவந்த 'ஐய ஐய சங்கர...? நூல் விமர்சனம் போன்றதொரு விமர்சனம் இந்தியாவில் கூட இதுவரை வெளிவந்திருக்க முடியாது.

மா. குலமணி

இடதுசாரிகளின் ஓரளவு ஆதிக்கம் அதிகம் இருந்த முன்னைய அரசாங்கத்தில் உள்நாட்டுச் சஞ்சிகைகளுக்கு போதிய ஆதரவும் ஊக்கமும் கிடைக்கவில்லை.

அந்தனி ஜீவா

'நாவலர்' என்றால் நாவலர் நெடுஞ்செழியனை மட்டும்தான் தெரியும் என்றவர்கள். இலங்கை பற்றி பிரயாணக் கட்டுரை எழுதுகிறார்கள்.

இரு தேசங்களுக்கிடையிலான எல்லைப் பிரச்சினையை - கச்சிதவிப் பிரச்சினையை - சுமுகமாகத் தீர்த்துக் கொண்ட இரு

நாட்டு அரசுகளுக்கும் பாரம்பரியமான கலாச்சாரத் தொடர்பில் உள்ள சிக்கலைத் தீர்த்து வைக்க இயலாதிருப்பதுதான் பெரிய வேடிக்கை.

இந்நாட்டுத் தேசியப் பத்திரிகைகள் நம் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களுக்கு மட்டுமல்ல அவர்கள் பற்றிய செய்திகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்துள்ளன.

டொமினிக் ஜீவா

சரித்திரக் கதைகள் எழுதிய சாண்டிலியன் சமூகக் கதை எழுதப் புறப்பட்டதால் அவரின் 'மார்க்கட்' சரிந்தது.

தென்னிந்தியாவில் இருந்து வரும் எழுத்தாளர்களையும், அறிஞர்களையும் கெடுத்தவர்கள் நீங்கள்தான். அவர்களது சொற்பொழிவுகளுக்கு பணம் கொடுத்து, பழக்கியவர்களும் நீங்கள்தான்.

ஜெயகாந்தன் எழுதும் ஆக்கங்களுக்கு 'கெலிபுருவ்' வுடன் 'செக்' நம் போகும். செக் இல்லாமல் அவரது ஆக்கத்தின் புருவ் வந்தால் அவர் அதனைக் கிழித்தெறிந்து விடுவார்.

இந்தியாவில் இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆராய்ச்சியில் இறங்கும்போது சுழித்து இலக்கியத்திற்காக - அவற்றை தேடுவதற்காக பெருப் முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறார்கள்.

வீரகேசரி ஸ்தாபனத்திற்கு இருக்கும் துணிவும் தன்னம்பிக்கையும் ஏனைய வெளியீட்டாளர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும்.

சோ. வினயதாசுந்தரம்

அமைதிப் போக்கினை அச்சுறுத்தும்

ஐந்தாம் படைகள்

சாணக்கியன்

இன்னும் சில தினங்களில் ஐ. நா. ஆயுத பரிஹாசை மகாநாடு நியூயார்க்கில் ஆரம்பமாகும். இதற்கு உலகமளாவிய வரவேற்பு இருப்பது மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும்.

மேற்கு ஜெர்மன் இராணுவ நிறுவனங்களுக்கும் சீனாவுக்குமிடையில் இப்போது உருவாகியுள்ள புதிய ஒத்துழைப்புப் போக்கு பல மேற்குலக வட்டாரங்களில் ஐயத்தையும் அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளதாகத் தென்படுகிறது.

இத்தாலியப் பத்திரிகையான 'றிப்பப்ளிகா' இதுபற்றி எழுதுகையில், 'இது ஒரு நாக் கான விஷயம்; இது ஐரோப்பியர்களுக்கு அரசியல் ரீதியிலும் எதிர்காலத்தில் அபாயத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய பிரச்சனையாகும். இதனால் மேற்குலகுக்கும் கிழக்குலகுக்குமிடையில் ஏற்படக்கூடிய சமநிலைக்குலைவு, இணக்க அமைதிப் போக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்ட தனது உபாயங்கள் பற்றி புனர்பரிசீலனை செய்யும் ஒரு நிலைக்குச் சோவியத் ரஷ்யாவைத் தள்ளி விடக் கூடும்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

அண்மைக் காலங்களில் உலக அரங்கில் ஆழமாக வேரோடி வரும் இணக்க அமைதிப் போக்கினால் கிடைக்கின்ற நன்மைகள், ஆயுதப் பளுக் குறைவு, கிழக்குலக நாடுகளுட

னான பொருளாதார ஒத்துழைப்பில் ஏற்பட்டுள்ள விருத்தி - இவை யாவற்றுக்கும் சிலர் செய்யும் அபத்தங்களினால் ஹானி ஏற்பட்டு விடுமோ என சில மேற்கு நாடுகளினது ஆனம் வட்டாரங்களில் ஓர் இயல்பான அச்சம் தலைதூக்கியுள்ளது.

அரசியல், சித்தாந்த ரீதியில் தன்சொயொத்த நாடொன்றான ருஷ்யா தம் மத்தியிலான உறவுகளைச் சமூகப்படுத்தவேண்டி ஒத்த அழைப்பினை சீன உதாசினஞ் செய்தின்ற அதே வேளையில், விசேட சீனத் தூதுக்குழுக்கள் 'நேட்டோ' நாடுகளின் ஆயுதப் பாசறைகளுக்கு நட்புறவு விஜயங்களை மேற்கொள்ளுவதைப் பார்க்கும் போதுஞ்சரி, சீனாவின் இராணுவ யூனிட்களைப் பார்வையிட 'ஹிட்லர்' காலத்து கிழடுதட்டிய 'இரயணுத நிபுணர்கள் அவசரமவசரமாகப் பீகிங் வந்திறங்குவதைப் பார்க்கும் போதுஞ்சரி, இவ்வாறான அச்சமும் ஐயுறவும் பல்வேறு வட்டாரங்களிலும் தலைதூக்குவது மிக இயல்பானதே.

சர்வதேச இணக்க அமைதிப் போக்கினுக்கு பின்னின்று குழிபறிக்கும் ஓர் 'ஐந்தாம் படை' தோன்றியுள்ளது என விவேகமுள்ள அரசியல் அவதானிகள் கருதத் தலைப்பட்டுள்ளனர். 'உலகம் மீண்டும் கெடு

பீடி யுத்த நிலைக்கு இழுத்துச் செல்லப்படும் அபாயம் நேரக் கூடிய அபாயம் உருவாகினாலும் பரவாயில்லை, நாம் இராணுவ ரீதியில் மேலாதிக்கம் பெற்றிருக்க வேண்டும்' என இணக்க அமைதிப் போக்குக்கு எதிராக பகிரங்கமாகவே குரலெழுப்பி வரும் இராணுவவாத யுத்த வெறிச் சக்திகள் ஏற்கனவே இருக்கவே செய்கின்றன. ஆனால் இந்த ஐந்தாம் படைச் சக்திகள் இணக்க அமைதிப் போக்கின் சாராம்சத்தைத் தவறான முறையில் திரித்துக் காட்டுவதில் ஈடுபட்டுள்ளன. '48 மணி நேரத்தினுள் ஆங்கிலக் காக்கராயின் கலரக்குப் பாய்ந்து வர வாரிலோ உடன் படிக்கை நாடுகள் தயார் நிலையில் உள்ளன' என மேற்குலகிலும் 'ஒரு யுத்தம் ஏற்படுவது தவிர்க்கப்பட முடியாதது' என கிழக்குலகிலும் சில சக்திகள் மீண்டும் மீண்டும் செய்துவரும் இடையறாத பிரசாரங்களால் மக்களின் மனங்களில் ஏற்பட்டுள்ள குழப்பங்களைப் பயன்படுத்தி, இணக்க அமைதிப் போக்கு என்பது ஒரு அசாத்தியமான விஷயம் என்ற விதத்தில் இந்த 'ஐந்தாம் படைச்' சக்திகள் புரளி பண்ணி வருகின்றன.

'சோவியத் ருஷ்யாவுக்கு அண்டையால்' நாடுகளையோ வேறெந்த நாடுகளையோ பல்வான் நிலையிலிருந்து பயமுறுத்தும் எண்ணம் அறவே இடையாது' ருஷ்ய ஜனாதிபதி பிரெஷ்னேவ் கடந்த வாரம் சைபீரியாவில் பேசும்போது வலியுறுத்தினார். 'சோவியத் ருஷ்யாவுக்கும் சீனாவுக்குமிடையிலான உறவுகளில் ஏற்பட்டுள்ள தற்காலிக சீர்குலைவினைப் பயன்படுத்தி எமது நாட்டுக்கு எதி

ராகப் புதிய அவதானனைகளைப்பெறும் வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும் என மேற்கிலுள்ள சில அரசியல்வாதிகள் நம்புவார்களாயின், அது ஒரு தப்புக் கணக்காகவே முடியும்' என ருஷ்ய ஜனாதிபதி மேலும் வலியுறுத்தியிருந்தார்.

இந் நிலையில்தான், தனது இராணுவ ஆற்றலை மேலும் பெருக்கிக் கொள்ளும் சீனாவின் ஆவலைப் பயன்படுத்தி மேற்குலக சக்திகள் புதிய குறுகிய அரசியல் ஆதாயங்களைத் தேடிக்கொள்ள முயலுவது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. இது சர்வதேச உறவுகளில் ஏற்கனவே எய்தப்பட்டுள்ள இணக்க அமைதி, பதட்டத் தணிவு போன்ற தன்மைகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் ஹாலியை ஏற்படுத்தும் என்பதை மேற்கத்தைய நாடுகளிலுள்ள சிலச் உணரத் தவறினாலும், பலர் உணரத் தலைப்பட்டுள்ளனர். இத்தாலியப் பத்திரிகை 'ரிப்பனிகா' வெளிப்படுத்தியுள்ள அச்சமும் இதையே காட்டுகின்றது.

தாம் உற்பத்தி செய்த ஆயுத தளவாடங்களை யாகுடைய துல்லியலாவது கட்டியடித்துப் பணம் பண்ணுவார்களினதும், 'உலகில் ஒரு பெரும் பிரளயம் ஏற்பட்டே தீரும்' என ஆருடம் கூறி வருபவர்களினதும் அரசியல் குருட்டுத் தனத்தில் ஏற்படும் ஆபத்துக்களுக்கு ஆளாகாமல் இருக்க வேண்டுமாயின், அபாயகரமான புதிய தோற்றப்பாடுகள்குறித்து மக்கள் விழிப்பாயிருக்க வேண்டும் என்பதே சமாதானத்தை நேசிப்பவர்களினதும் விவேகமுள்ள அரசியல் அவதானிகளினதும் கருத்தாகும்.

தமிழ் மூத்திரை

14

மாபெரும் பொதுக் கூட்டம்!

டொமினிக் ஜீவா

198-ம் ஆண்டென நினைக்கின்றேன்.

நானும் எஸ். பொவும் உரும்பரையைச் சேர்ந்த குலவீரநிங்கம் என்பவரும் (இவர் பின்னால் பிரபல தொழிற் சங்கத் தலைவராக விளங்கி மறைந்து விட்டார்) ஒருங்கு கூடி எழுத்தாளர் பிரச்சினை பற்றிப் பொது மக்களுக்கு விளங்கப் படுத்திவதற்காக ஒரு பொதுக் கூட்டமொன்றை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென முடிவெடுத்தோம்.

பணத்தைப் பற்றிய யோசனை வந்தது.

உண்டியல் குலுக்கி நிதி சேர்ப்பது என்பது கடைசித் தீர்மானம்.

யாழ்ப்பாணம் பெரிய கடைப் பகுதிக் கடைகளின் படிக்கட்டுகளில் ஏறி இறங்கியும், பஸ் நிலையத்தில் முட்டி குலுக்கியும் பதினமூன்று ரூபாயை ஒரு எழியாகச் சேகரித்து விட்டோம்.

அப்பொழுது இந்தியாவில் தனது படிப்பை முடித்துவிட்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து வேலையற்று இருந்த பிரேம்ஜியைத் தலைவராகப் போட்டு நோட்டீஸ் ஒன்றை வெளியிட்டோம். பேச்சாளர்கள் நானும் எஸ். பொவும், குலவீரநிங்கமுமே!

தெரிந்த ஒரு நண்பரிடம் கெஞ்சி மன்றாடி ஒலிபெருக்கிக் காண செல்வைச் சரிக்கட்டச் சொல்லி, அவரும் சம்மதித்தார்.

யாழ்ப்பாணம் முற்றவெளியில் பகிரங்கக் கூட்டத்திற்கான சகல ஆயத்த வேலைகளையும் செய்து முடித்தோம்.

எழுத்தாளர்களின் பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றிய விளக்கக் கூட்டமாக அது அமைய வேண்டுமென அயராது உழைத்தோம், நாங்கள் மூவரும்.

அடுத்தது கூட்டத்திற்குச் சனம் திரட்டும் பணி.

இரவிரவாக கையால் சுவர் ஒட்டிகள் பல்வேறு வண்ணங்களில் தயாரித்து யாழ். நகரீயூராவும் ஒட்டினோம். அதிலும் எங்களுக்குத் திருப்தி இல்லை.

கூட்டம் நடப்பதற்கு முதல் நாளுக்கு முதல் நாள் இன்னும் ஓராயிரம் நோட்டீஸ்களை அச்சடித்து வீதிகளில் சந்திக்குச் சந்தி நின்று பொதுமக்களுக்கு விநியோகித்தோம்.

அப்பாடா! ஒரு அளவிற்குக் கூட்டம் களை கட்டிவிடும் என ஒருவருக்கு ஒருவர் சொல்லிச் சொல்லி நம்மை நாமே திருப்திப்படுத்திக் கொண்டோம்.

திரு. எம். சீகப்பிரமணியம் பொறுப்பாக இருந்து கருமமாற்றிய சன்மார்க்க ஐக்கிய சபை காரியாலய மேசை வாங்குகளை நாமே கமந்து வந்து மேடையும் தயாரித்து விட்டோம். இரண்டு பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்குகளையும் வாடகைக்குப் பெறக் கூடியதாக இருந்தது.

பிரேம்ஜியின் தலைமையில் கூட்டம் ஆரம்பித்து விட்டது.

தலைமையுரை களை கட்டி விட்டது.

வந்திருந்த மகாஜனங்களை எண்ணிப் பார்த்தேன்.

பதின்மூன்று தலைகள் தான் தட்டுப்பட்டன.

சே! — யாழ்ப்பாணத்துச் சனங்களின் அலட்சிய மனோபாவத்தை நினைத்து நினைத்து மனசிற்குள் பொருமிக் கொள் டோம்.

பேச்சாளர்கள் தலா ஒவ்வொரு மணி நேரம் பேசுவது என்பது ஏற்பாடு.

கூட்டம் 5-30 க்கு ஆரம்பித்து விட்டது.

தலைவரின் வழக்கமான ஏகாதிபத்திய, நிலப் பிரபுத்துவ, மிச்ச சொச்ச அழுக்குத் தனங்களின் கூட்டு மொத்தமான தாக்கங்களின் தலையாய பிரச்சினை என்ற ரீதியிலான பேச்சு முடிய முக்கால் மணி நேரமாகி விட்டது.

அடுத்து குலவீரசிங்கம் பேசினார். ஒரு மணி நேரம் அவரும் பேசி முடித்தார்.

நான் கடைசியில் பேச வேண்டும் என்பது முன்னமே செய்து கொண்டு ஏற்பாடு. ஏனெனில் சனங்கள் எனது பேச்சைக் கேட்காமல் எழுந்து போக மாட்டார்கள் என்பது எமது அப்போதைய கற்பனை.

எஸ். பொவும் பேசினார். அவர் இலக்கியப் பிரச்சினை பற்றி விஸ்தாரமாகக் கூறினார்.

அப்பொழுது மேடையிலிருந்த நான் தலைகளை எண்ணிப் பார்த்தேன், பதினெட்டு.

எனது மனதில் ஒருதிருப்பி. கடைசியில் நானும் பேசினேன்.

இன்றைக்கு இலக்கிய உலகில் என்னென்ன பிரச்சினைகள் குடாக அடிபடுகின்றனவோ அத்தனை பிரச்சினைகளையும் அன்று எனது அறிவுக்கெட்டிய விதத்தில் விளங்கப்படுத்தினேன்.

பேச்சு முடியும் கட்டத்தில் தலைகள் ஞாபகம் வந்தது எண்ணிப் பார்த்தேன்.

ஏழு!

ஒன்பது மணியளவில் கூட்டம் இனிது முடிவடைந்தது.

எனக்கும் எஸ். பொவுக்கும் மன ளரிச்சல்.

இவ்வளவு சிரமப்பட்டு, பத்து நாட்களுக்கு மேல் ஒடி ஆடி வேலை செய்து கூட்டம் வைத்தால் அதற்குப் பதினெட்டுப் பேர்தான் சமூகமளிப்பதா என்ற வெப்பியாரம்!

கூட்டம் முடிந்த அடுத்த நாள்.

அப்பொழுது சுதந்திரன் நாளிதழாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது.

வரிந்து வரிந்து எழுதி ஒரு தரமான செய்தியொன்றைத் தயாரித்தோம் இருவரும். அதில் மூவாயிரத்து ஐந்நூறுக்கு மேற்பட்ட பொது சனங்கள் அந்த மாபெரும் பொதுக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்ததாகக் கதை விட்டிருந்தோம். தற்காலிக நிருபராகி எமது செய்தியைக் கவியுதிரித்தோம்.

முதற் பக்கத்தில் ஐந்து கலம் தலைப்பிட்டு அச்செய்தியை வெளியிட்டிருந்தது அன்றைய தினசரியான சுதந்திரன்.

இப்படியாக நமது மாபெரும் பொதுக் கூட்டப் பிரசாரம் பொது மக்களிடம் செய்தியாகப் பரவியதையிட்டு எங்களுக்கு மிகப் பூரண திருப்தி ஏற்பட்டது.

கேள்விகள் புதுமையாக இருக்கட்டும்.— தரமானவையாக அவை அமையட்டும். உங்களது கேள்வியின் ரகசை எமது பதிலுக்கு உற்சாகமூட்டட்டும்.

தெய்விக் ஜிவச

* மல்லிகையில் வெளிவரும் பத்திரிகை. கா. சிவத்தம்பியின் கட்டுரைகளின் மொழி நடை வெறும் பண்டிதத் தமிழாக இருப்பது போல எனக்குப் படுகின்றது. சில சொற்களைப் புரிந்து கொள்ளவே என்னால் முடியவில்லை. இதைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

அச்சுவேலி. ம. தெய்வேந்திரம்

இப்படியாகக் கடிதங்களில் பலர் சொல்லி இருக்கின்றனர். 'புருப்' திருத்தும் போது ஊளங்காத சில சங்கடங்கள் எனக்கும் ஏற்படுவதுண்டு. இந்தப் பிரச்சினை பற்றி நான் அவரது கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

* யாழ். வளாகத்தில் நடைபெற்ற 'இந்தியச் சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடு' சம்பந்தமான விவாதத்தில் நீங்கள் ஏன் கலந்து கொள்ளவில்லை? என்கிறப் போன்ற இனோரர்கள் பலர் உங்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்க மிக ஆவனாக இருந்தோம். வராமல் இருந்து

எம்மை எல்லாம் ஏமாற்றி விட்டீர்களே!

மானிப்பாய். எஸ். குலேந்திரன்

நான் ஒப்புக் கொண்ட எந்த நிகழ்ச்சிகளையும் அலட்சியத்தால் ஒதுக்கி விடுவதில்லை. நிச்சயம் கலந்து கொள்ளவே செய்வேன். அந்த வாரம் எனது மகளுக்கு கொழும்பில் சத்திரி கொச்சை சம்பந்தமாக பூர்வாங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. தவிர்க்க முடியாத இந்தச் சூழ்நிலை காரணமாகவே என்னால் அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. உங்களைப் போன்ற நல்லெண்ணம் படைத்தவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்திற்காக மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

* "கல்கி" திரும்ப வெளி வருமா?

அச்செழு. ஆர். துணபாலன்

ஜூன் மாதம் 4-ந் திகதி வெளிவரும் எனக் கேள்விப்பட்டேன். விளம்பரமும் பார்த்தேன். பழம் பெரும் சஞ்சிகை

பின்னும் வெளிவருவதையிட்டு மனதார மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

* கணையாழி சஞ்சிகை ஒழுங்காகப் பெற வேண்டும். பாருடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

பலாவி. க. சாந்தலிங்கம்

இ. பத்மநாபன், 87/2 ராஜவீதி, மாத்தளை என்ற முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள் பலன் கிடைக்கும்.

* கொழும்பில் மல்லிகை வாசகர் வட்டம் இயங்கப் போகின்றது என மல்லிகையில் பார்த்தேன். அப்படியாயின் கூட்டங்கள் ஏதாவது நடைபெற்றதா?

மருதானை. எம். சிவசுந்தரம்

கூடிய சீக்கிரம் இந்த வாசகர் வட்டம் இயங்கக் கூடிய அமைப்பொன்று உருவாக இருக்கின்றது. இந்த அமைப்பின் கீழ் தொடர்ந்து கூட்டங்களை எதிர்பார்க்கலாம்.

* ஒவ்வொரு இடத்திலும் அந்தந்த மாதத்திற்குரிய ஒரு நாவலை, சிறுகதையை அல்லது ஏதாவது ஒரு இலக்கிய சம்பந்தமான ஒன்றை வாசகர்களைக் கொண்டு விமர்சித்து அதில் சிறந்ததை மல்லிகையில் பிரசுரிக்கச் சில பக்கங்களை ஒதுக்கி ஞால் என்ன?

மட்டுவில். சி. சதாசிவம்

நல்ல யோசனை. வெறும் சிறுகதை, கவிதை என்றில்லாமல் இளம் எழுத்தாளர்கள் இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளைப் பற்றியும் எழுத முனைவது நல்லது. தொடர்ந்து இப்படியான நல்ல ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளுக்கு மல்லிகையில் சில பக்கங்களில், பல பக்கங்களையே ஒதுக்கத் தயார்.

* நடை, இடை, சடை, தொடை. போன்ற ஆடுக்குச் சொற்கள் எனக்குத் தெரியும். சினிமாவில் பாட்டெழுத எனக்குச் 'சான்ஸ்' கிடைக்குமா? பதுளை. எஸ். சரோஜினி

இக் கேள்விக் கடிதம் முகவரி தவறிப் போய் வந்துவிட்டது. சரியான விலாசத்திற்கு எழுதிக் கேளுங்கள்.

* இதுவரையும் இலங்கையில் வெளிவந்த இருபத்தொரு தமிழ்ப் பட்டங்களில் உங்களுக்குப் பிடித்தமான படம் என்ன? வேலணை. க. சடாட்சரம்

வாடைக் காற்று.

* சில எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களில் விரக்தியும், வெறுமையும் வெளிப்பாடு அடைகின்றதே, காரணம் என்ன?

கிளிநொச்சி. து. ராசநாரை

இவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை இல்லை. பிடிமானம் கிஞ்சித்தும் கிடையாது. எதிலுமே விரக்தி. எதைக் கண்டாலும் நம்பிக்கையின்மையே ஆக உயர்ந்த அறிவுடமை என இவர்கள் நம்பும் போது இவர்களது ஆக்கங்களில் அவை எதிரொலிக்கத்தானே செய்யும்.

* ஏப்ரல் மாதத்துக் கணையாழியில் மல்லிகையைப் பற்றி விரிவாக எழுதப் பட்டிருக்கின்றதே — குறை நிறைகளைச் சுட்டிக் காட்டி, இதைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

கொக்குவில். ப. தர்மலிங்கம்

கணையாழி குறிப்பிட்டிருந்த குறைபாடுகளை மெல்ல மெல்ல போக்கிக் கொள்ள ஆவன செய்வேன். நிறைகளைப் பற்றி நீங்களல்லவா சொல்ல வேண்டும்.

✱ மற்கு நவீன வீட்டுத் தளபாட விற்பனையாளர்

சிறந்த தேக்கு, முதிரைகளில்

கண்ணாடி மேசைகள், அலுமாரிகள்

ஸ்பிரிங் பதிக்கப்பட்ட தரமான குசன் கதிரைகள்

★ நயம்!

★ நாணயம்!

★ நம்பிக்கை!

இவை யாவற்றிற்கும் ✱ மற்கு

இல. 87-137, கஸ்தூரியார் வீதி, பாழநகர்

மென்மை, கவை தரமானவைகளுக்கு

பேக்கிங் பவுடர்

ஜெலி கிறிஸ்டல்

கஸ்டர்ட் பவுடர்

★ போன்றவற்றையே தெரிந்து வாங்குங்கள்

தயாரிப்பாளர்:

போன்: 35422

Bird Industries

294, ஜோர்ட் ஆர். டி. சிவ்மா மாலத்தை, கொழும்பு - 13

SIVA YOGA Jewellers

JEWELLERS & GEM MERCHANTS

54, SEA STREET,
COLOMBO - 11

சுவயோகம், உத்தரவாதத்திற்கும்
நிர்மாணமான கதாபனம்

உடர் நகைகள் குறித்த நோத்தில்
நேந்த முறையில் செயல்படும்

சிவயோக நகை மாளிகை

54, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.